

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

În atenția specialiștilor

ACȚIUNI PRIORITARE ÎN CULTURA GRÂULUI

Ing. Marin CAPISIZU

director general
în Departamentul
agriculturii cooperatiste
și al gospodăriilor populației

După cum se știe, anul 1973 este an decisiv pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la Congresul al X-lea și la Conferința Națională a partidului, pentru realizarea înainte de termen a actualului plan cincinal. În acest an, agricultura trebuie să producă peste 17 milioane tone de cereale, nivel ce depășește realizările ultimilor doi ani, cind recoltele de cereale obținute au fost cele mai mari din istoria țării.

Calea principală pentru îndeplinirea acestui obiectiv constă în sporirea randamentului la hectar, producțiile medii de grâu planificate — 3050 kg în I.A.S. și 2370 kg în C.A.P. — fiind stabilite în funcție de baza materială existentă și de experiența valoroasă acumulată.

Cu toate acestea, trebuie să se țină seama și de condițiile deosebite din toamna trecută, care nu au permis aplicarea în totalitate a măsurilor stabilite pentru producția de grâu a acestui an.

Deși s-au asigurat premergătoare mai bune, o structură adecvată a soiurilor prin extinderea suprafețelor cultivate cu soiuri intensive de mare valoare — Aurora, Caucaz, Lovrin cu toate că la data de 1 septembrie 1972 era arată 53% din suprafață, totuși precipitațiile abundente din lunile septembrie și octombrie au stinjenit desfășurarea normală a lucrărilor. În lunile august, septembrie și jumătatea lunii octombrie au căzut pe întreg teritoriul precipitații variind între 200—500 litri pe m.p., determinând în unele județe un exces de umiditate și bălțiri de apă. Aceasta, pe de o parte, a dus la întârzierea perioadei de însămînțări, iar pe de altă parte, a impus schimbarea amplasării grâului în cadrul unităților și a județelor, pentru a se realiza suprafețele prevăzute pentru producția anului 1973. În sfârșit, însămînțarea grâului s-a

(Continuare în pag. a 4-a)

În serele intercooperatiste din Dioști, județul Dolj, în timpul îngrijirii culturii de roșii.

Foto: C. DUMITRU

În pagina a 3-a:

- **Actualitatea: PRIMELE LUCRĂRI ALE SEZONULUI**
- **Profil: PASIUNE, ABNEGATIE, DĂRUIRE**
- **CONCURSUL DE ARTICOLE, DOTAT CU PREMII, DESPRE CEA MAI BUNĂ EXPERIENȚĂ PROPRIE ÎN AGRICULTURĂ**

În contextul măsurilor de însemnătate deosebită, inițiate de conducerea de partid, privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii cooperatiste, crearea consiliilor intercooperatiste teritoriale prezintă o semnificație majoră. Constituirea acestor organisme, precizarea și îndeplinirea atribuțiilor care le revin sînt menite să asigure pe un plan superior coordonarea legăturilor economice dintre cooperative și unitățile de stat, unirea eforturilor unităților agricole din componența consiliilor în scopul folosirii raționale a fondului funciar, a fondurilor de investiții, a mijloacelor mecanice, a specialiștilor și forței de muncă existente, pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale, a productivității muncii, pentru consolidarea și dezvoltarea patrimoniului obște, ridicarea bunăstării cooperatizatorilor, înflorirea economică și social-culturală a satelor.

În județul Satu Mare au fost create 17 asemenea consilii intercooperatiste teritoriale de cooperare și specializare, fiecare avînd 5-10 cooperative agrico-

Consiliile intercooperatiste în plină afirmare

Ing. Nicolae BABICI

director general
al Direcției generale județene Satu Mare
pentru agricultură, industrie alimentară
și ape

le, cu suprafețe cuprinse între 5 500 și 12 900 hectare de teren agricol. La gruparea celor 120 de cooperative agricole s-a urmărit ca activitatea stațiilor de mecanizare să coincidă, de regulă, cu cadrul administrativ teritorial al consiliilor intercooperatiste înființate. La conducerea consiliilor au fost alese, de către împuterniciții cooperativei și ai celorlalte unități reprezentate, cadre corespunzătoare, ca-

re au vădit capacitatea organizatorică necesară conducerii unei activități complexe. În toate consiliile intercooperatiste au fost confirmați ingineri cu experiență profesională.

Pe baza programelor de lucru, consiliile intercooperatiste au abordat, în deosebi începînd din toamna anului 1971, dar mai ales în cursul anului 1972, o gamă largă de probleme găsind, în multe cazuri, soluții practice, efi-

ciente. Pe baza cunoașterii rezultatelor anterioare, a potențialului productiv al solurilor de pîldă, în cadrul a numeroase consilii — Negrești, Moftin, Carei, Tiream, Sanislău și altele — s-a procedat la o mai judicioasă așezare a sarcinilor de plan pe unități. Prin intermediul consiliilor intercooperatiste, Direcția generală județeană a realizat un grad mai înalt de specializare și concentrare a producției vegetale și animale, o îmbunătățire a indicatorilor de plan pe unități, fără ca aceștia să fie modificați la nivelul consiliilor sau județului. În 1972, de exemplu, inul pentru fuior s-a cultivat în numai 68 de unități din zona premontană sau cu terenuri slab fertile, cînepa în 42 de unități din zona favorabilă, sfecla de zahăr în 48 de unități, iar plantele medicinale în 10 unități. Pentru producerea de semințe au fost create 6 ferme specializate. De asemenea, legumele se cultivă în 15 ferme specializate. În prezent, în lumina experienței cîștigată s-a definitivat programul de

(Continuare în pag. a 10-a)

60000

actualitatea

PRIMELE LUCRĂRI
ALE SEZONULUI

În aceste prime zile ale noului an, lucrătorii ogoarelor, fideli obiceiului că și-n agricultură activitatea începe cu prima zi a anului, și-au reluat, cu gânduri și forțe noi, nobila muncă de făurire a bunurilor agricole. Ținând seama de faptul că recolta lui 1973 este hotărâtoare pentru realizarea mai devreme a sarcinilor cincinalului, cooperatorii, mecanizatorii, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat, specialiștii ies în câmp, în grădini, vii și livezi pentru a pregăti și consolida pământul acestui an. Folosind din plin timpul și baza materială existentă, ei inițiază ample acțiuni de lucru pentru ca angajamentele luate în fața partidului și statului să fie exemplar transpuse în fapt, la un nivel calitativ superior anului trecut.

Una din sarcinile de actualitate este **terminarea ogoarelor**. Lucrând în fiecare clipă bună de lucru din cadrul „ferestrelor iernii”, mecanizatorii trebuie să încheie cit mai curând posibil această importantă lucrare. De asemenea, în cadrul silozurilor și stațiilor de prelucrare trebuie continuate acțiunile de condiționare a semințelor, paralel cu cele de analiză a valorii culturale a acestora.

În **legumicultură** se impune pregătirea serelor-înmulțitor, a solarilor încălzite și a răsadnitorilor destinate producerii răsadurilor. În acest scop, se vor dezinfecța construcțiile, inventarul necesar, amestecurile de pământ, se va asigura biocombustibilul și se vor confecționa sau reface perdelele de protecție. În prima decadă a lunii se vor planta tomatetele în seră.

În **ianuarie** înseamnă pentru legumicultori și o susținută activitate pentru asigurarea bazei materiale necesare (utilajele, semințele, îngrășămintele organice și minerale, insectofungicide, erbicide, verificarea și repararea instalațiilor pentru irigații).

În cazul că timpul permite, se execută în grădini lucrări de nivelare curente, noi amenajări pentru irigații precum și aplicarea îngrășămintelor organice și minerale. Tot acum se întocmește planul organizatoric al lucrărilor care se desfășoară în grădini, pe specii, soiuri, destinații, cu precizarea datelor concrete de executare a operațiunilor de semănat, repicat fertilizat, plantat, întreținere, recoltat etc.

În **viticultură**, orice bun gospodar începe anul cu lucrările de organizare și aprovizionare, fără a neglija conti-

nuarea acțiunii de desfundat, acolo unde timpul permite, pe terenurile destinate înființării de noi plantații de viță de vie.

În acest început de an, o atenție deosebită se va acorda **păstrării materialului săditor viticol**. În acest scop, săptămânal se vor efectua controale ale temperaturii și umidității din încăperi și din silozurile de suprafață. De asemenea, se va urmări dacă pe secțiunea materialului de înmulțire și pe corditele vițelor altoite s-au format miceli de mucegaiuri. Existența acestora va fi un semnal de alarmă, ele reflectând o umiditate ridicată și lipsă de oxigen.

Alte acțiuni care vin să întregască activitatea din aceste zile se referă la transportul gunoului de grajd în podgorii, procurarea îngrășămintelor chimice, a substanțelor de combatere, a mijloacelor de susținere și a materialelor pentru legat precum și a aparatelor și uneltelor necesare. Aprovizionarea cu noi utilaje va fi corelată și însoțită de o altă acțiune importantă: repararea mașinilor, a aparatului de stropit și a uneltelor pentru lucrări manuale.

În **pomicultură**, ianuarie este luna iernării pomilor. Cu toate acestea, se execută o serie de lucrări cum ar fi continuarea tăierii pomilor, combaterea bolilor și a dăunătorilor, transportul gunoului de grajd în livezi, în cazul când fertilizarea nu s-a făcut în toamnă o dată cu arătura de bază etc. Paralel se va face un control atent al păstrării fructelor în depozite, urmându-se modul de conservare.

În **legumicultură, viticultură și pomicultură** se impune organizarea încă de pe acum a retribuirii muncii pe baza acordului global, organizarea formațiilor de muncă, stabilirea corectă a volumului de muncă pentru fiecare participant.

Profil:

PASIUNE,
ABNEGAȚIE,
DĂRUIRE

Deunăzi, asistam, în biroul directorului adjunct al Direcției generale agricole a județului Constanța, la un dialog neplăcut. Doi tineri ingineri agronomi, soț și soție, solicitau posturi mai apropiate de oras. Directorul i-a ascultat cu atenție și răbdare și le-a dat un răspuns care-i mulțumea numai pe jumătate; până în toamna viitoare nu are post decât pentru unul din ei. Așa cum mă așteptam, răspunsul lor a fost un lung șir de așa-zise condiții obiective care-i determină să ceară posturi lângă Constanța. Soțul admtea chiar să treacă simplu șef de fermă, deși acolo, în satul pe care voise să-l părăsească fără nici un regret, oamenii îl investiseră cu răspunderea de inginer șef. În final, lucrurile au rămas, firesc, tot cum au fost.

Imediat după ce au ieșit, nervoși, înclinând usa mai tare de cum se cuvenea, a intrat în birou un bărbat voinic, în puterea vârstei. Aduca cu el prospețimea aerului rece de afară și răspindea calmul omului care-și cunoaște locul și mai ales puterea. Avea în el ceva care te făcea să-ți simți apropiat, să vrei să-l cunoști. Era dintre acei oameni pe care ți-i dorești prieteni, știind că nu te vor dezamăgi niciodată. Fusesse convocat la o ședință de lucru și venea să mai discute unele probleme de amănunt privind rosturile cooperativei pe care o conduce. Vorbea domol, așezat. M-a surprins din primul moment faptul că omul acesta, venit din întinșă cîmpie dobrogeană nu folosea, și probabil nici nu cunoștea negațiile. Afirmații de felul: „e greu”, „nu cred că vom reuși”, „să mai vedem, să încercăm”, nu au fost folosite niciodată. Știa și el, poate mai bine decât oricare, ce înseamnă producții ridicate, stabilite prin indicatorii de plan. De altfel, nu pentru așa ceva venise. N-avea nimic de obiectat, nimic de cerut în plus față de ce i se cuvenea. Prezența lui era, dacă nu un act de politetă, o vizită ce-și propunea schimbul de idei.

După atmosfera grea, încărcată, creată de cei doi tineri, omul din fața noastră restabielea echilibrul, aducea discuțiile și ambiția pe făgașul normal de lucru, de muncă tenace, creatoare. Venea de la Bălăgești, comună situată în inima Dobrogei. Dumitru Năstăsoiu, căci așa îl cheamă, este inginer șef al cooperativei. Am vrut să cunoaștem cîte ceva din preocupările lui și ale cooperativitorilor pe care îi îndrumă. Cu același glas domol ne-a spus că în 1973 sînt prevăzute producții la cote înalte, cu o creștere medie de 12 la sută, în condițiile unei baze de plecare și așa ridicată în toate domeniile. Deși recunoștea că-i sînt mai apropiate culturile cerealiere, privea cu același interes și celelalte sectoare, îndeosebi zootehnia, din care cooperativa realizează aproape jumătate din veniturile.

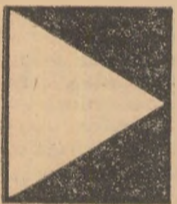
O întrebare ni s-a părut nimerită: De cîți ani lucrați în cooperativa din Bălăgești?

— De 18 ani.

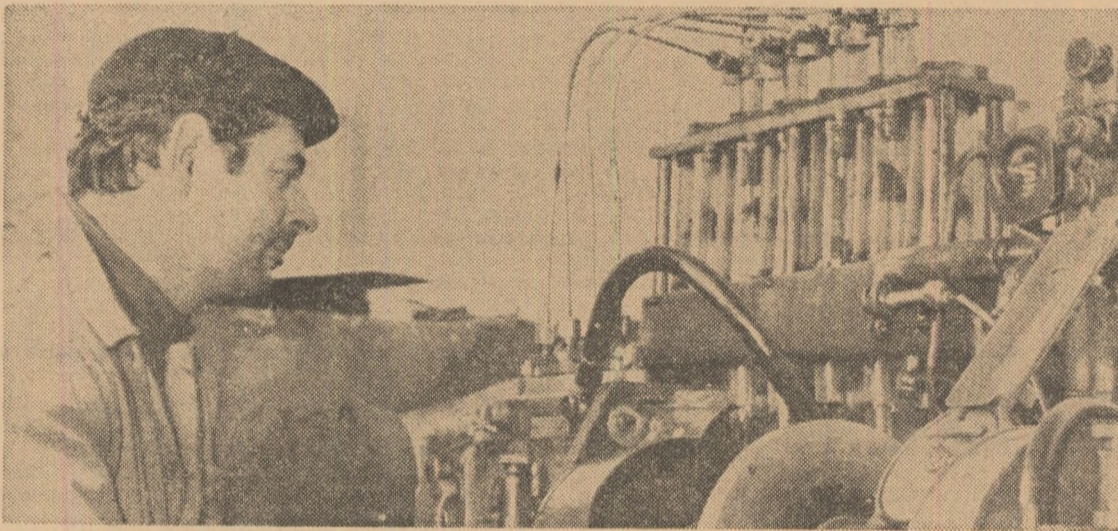
Orice discuție ni s-a părut neavenită. Inginerul era unul din oamenii care au făcut din stăpîna dobrogeană ținutul mînos de azi.

După plecarea lui, directorul ținea să completeze biografia plină de sensuri a acestui om. „Năstăsoiu este unul dintre cei mai buni ingineri șefi din cooperative. În anul 1971 a obținut locul I pe județ și locul al III-lea pe țară la cultura grîului. Producții mari, în condiții neprielnice a obținut și în 1972. Pe noi nu ne mai surprind rezultatele ce se obțin la Bălăgești, căci agronomul de aici își cunoaște bine meseria și o face cu trageri de inimă. Știi, este un om setos de informații de specialitate, un îndrăgostit de nou. La el se găsesc, în colecții, toate ziarele județene ale Bărăganului — pentru comparație — precum și revistele de specialitate. Acolo în comună se simte în elementul său, îi ajută pe oameni să obțină producții mari dar și să trăiască altfel, mai bine, după veniturile pe care le au. Specialistul de înaltă calificare este și un intelectual de marcă al satului, un fiu după ale cărui îndrumări cooperativii au astăzi cămin cultural, baie comună, școală nouă. Face parte dintre oamenii de nădejde pe care i-a crescut și educat Dobrogea anilor noștri, dintre cei pentru care pasiunea, abnegația și dăruirea nu sînt simple vorbe, ci însăși raflunea de a fi.

M. PANDURU

În aceste zile, în atelierele S.M.A. se lucrează intens la repararea utilajelor. Aspect surprins la stațiunea din Cîmpineanca, județul Vrancea, unde se verifică pompele de injecție

Concursul de articole, dotat cu premii,
despre cea mai bună
experiență proprie în agricultură

Așa cum am amintit în numerele trecute, în vederea antrenării masei largi de țărani cooperatori și lucrători din agricultură în activitatea de propagare, prin presă, a experienței înaintate Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, împreună cu redacția revistei „Agricultura” organizează CONCURSUL DE ARTICOLE DESPRE CEA MAI BUNĂ EXPERIENȚĂ PROPRIE ÎN AGRICULTURĂ. Concursul se va desfășura în perioada 1 ianuarie — 30 noiembrie 1973 și la el pot participa țărani cooperatori, lucrătorii din agricultură de stat, mecanizatorii, tehnicienii și specialiștii care muncesc în unitățile agricole de producție, cercetare și învățămînt.

Pentru a participa la concurs, concurenții vor trebui să trimită cel puțin un articol pe trimestru — dactilografiat sau scris citeț, pe 1-4 pagini, eventual însoțit de fotografii sau alte ilustrații — care să fie semnate și să poarte înscrise clar adresa concurentului, unitatea în care lucrează și funcția pe care o deține.

Articolele vor fi expediate cu mențiunea „PENTRU CONCURS”, pe adresa: REDACȚIA REVISTEI „AGRICULTURA”, București, Piața Științei nr. 1. Of. p. 33, căsuța poștală 4105.

Articolele vor trebui să oglindească convingător acțiuni și măsuri proprii ale colectivului sau unității în care lucrează concurenții, întreprinse în producția de cereale și plante tehnice, în hortivicultură și zootehnie, pentru îmbunătățirea activității productive și sporirea eficienței economice, prin descoperirea și valorificarea resurselor interne, utilizarea rațională a mijloacelor, capacităților de producție și a forței de muncă aplicarea unor tehnologii moderne și a unor metode avansate de organizare a producției și a muncii, buna gospodărire a avutului obștesc și combaterea pierderilor, risipei și mentalităților inapoiate, perfecționarea pregătirii profesionale, formarea gândirii economice de buni gospodari a lucrătorilor și a spiritului colectiv de economie, aplicarea judicioasă a pirghiilor de cointerese materială și de creștere a veniturilor oamenilor muncii din agricultură. De asemenea, autorii se pot referi la acte de abnegație și spirit de sacrificiu în muncă, individuale sau colective, pentru realizarea exemplară a sarcinilor privind dezvoltarea agriculturii și apărarea avutului obștesc, rezolvarea unor probleme deosebite, care au determinat îmbunătățirea muncii, precum și in-

lăturarea unor lipsuri și deficiențe din activitate etc. Articolele trimise în primul trimestru al anului 1973 se pot referi și la activitatea și realizările obținute în anul 1972, de către unități, ferme, secții și brigăzi.

Redacția va publica cele mai bune articole trimise pentru concurs integral sau parțial, sau le va folosi pentru articole de sinteză, cu respectarea normelor legale privind drepturile de autor.

Aprecieri și notarea articolelor se va face pe măsura sosirii lor la redacție, de către o comisie specială.

Clasificarea finală a concurenților se va face în funcție de conținutul și forma articolelor trimise, pe baza mediei notelor primite pentru fiecare articol.

Concurenților care au prezentat cele mai bune articole li se vor acorda premii și mențiuni, precum și abonamente anuale la revista „Agricultura”, după cum urmează:

- 1 premiu I de 2 000 lei
- 2 premii II a câte 1 500 lei
- 2 premii III a câte 1 000 lei
- 4 mențiuni a câte 350 lei
- 50 de abonamente la revista „Agricultura”.

Fiecare dintre dv. poate fi, așadar, câștigătorul unui premiu. Participați în număr cît mai mare la concurs!

Se îmbogățește sortimentul de ciuperci

După ce, multă vreme, au constituit o plăcere gastronomică doar pentru cunoscătorii care deosebeau, în flora spontană, „comestibilele” de „veninoase”, ciupercile au devenit în ultimii ani, în țara noastră, obiectul unor culturi cu un puternic caracter industrial. Producția, aproape continuă — poate satisface cerințele marelui public consumator și constituie, totodată, o importantă sursă de export.

Până acum, specia utilizată era Psalliota. Iată însă că cercetătorii și practicienii și-au îndreptat atenția și spre alte specii, nu mai puțin valoroase. Le prezentăm, deoarece ele pot căpăta o largă răspândire atât în culturile gospodărești cât și în ciupercăriile consacrate.

STROPHARIA

O incursiune în lumea atât de variată a ciupercilor, considerate ca singurele plante capabile să sintetizeze proteine cu valoare nutritivă ridicată, deschide perspective nebănuite în completarea necesarului de proteine. Atenția de care se bucură astăzi în rindul specialiștilor numeroasele genuri de ciuperci anunță o etapă nouă de cercetare. Alături de cultura ciupercii Psalliota (așa numitele champignon) s-au pus la punct, în ultimul timp, tehnologii corespunzătoare și pentru alte specii cum sunt: Lentinus, Pleurotus, Boletus etc.

În cadrul Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură Vidra, compartimentul de cercetare, împreună cu sectorul de producție al fer-

mei Mogoșoaia, a luat în studiu o nouă ciupercă: Stropharia.

Observată pentru prima oară în anul 1922 în statul Massachusetts (S.U.A) și mai tirziu în regiunea Berlinului, în resturile de paie ce proveneau din silozurile de cartofi, ea atrage atenția prin spectaculozitatea taliei. Socolită însă ca dubioasă, nu se bucura de nici o atenție. Ulterior, prin consumarea ei fără nici o urmărire, Stropharia se înscrie definitiv în rindul ciupercilor comestibile.

Această ciupercă are un singur ciclu pe an, de vară-toamnă, producând din august pînă în luna noiembrie. Pălăria, a cărei culoare variază cu umiditatea, de la brun-roșcat la brun-violaceu, este de formă convexă, cu partea apicală plană, cu diametrul variind de la 5 la 25 cm. Pe partea inferioară, lamelele cenușii-albăstrii sînt paralele și libere

la bază. Piciorul, de culoare alb-gălbui prezintă, după desprinderea vălului, un inel cărnos, de formă stelată, foarte caracteristic.

Metoda de lucru pentru introducerea în cultură a acestei ciuperci a comportat două faze: obținerea miceliului pur, dintr-un material inițial de proveniență germană și elaborarea agrotehnicii.

Cercetările întreprinse au avut ca scop stabilirea parametrilor optimi necesari celei mai corespunzătoare tehnologii. S-au montat trei experiențe, cu mai multe variante pentru stabilirea substratului de cultură, a amestecului acoperitor și a modului de așezare a substratului. Experiențele s-au executat în răsadnițe improvizate, la suprafață sau îngropate, amplasate într-un loc umbrit, ferit de curenți.

Concluziile acestor cercetări inscriu ciupercă Stropharia printre plantele cu

cerințe modeste. Valorificînd excelent produse secundare și reziduuri agricole, reclamă un amestec de acoperire în care proporția cea mai mare o deține pămîntul de țelină. Substratul nu s-a pasteurizat, amestecul de acoperire fiind dezinfectat pe cale chimică. Producția a variat de la 4 la 14 kg/mp, în funcție de natura substratului.

Este o cultură foarte ieftină. Valoarea investițiilor și materialelor folosite este redusă. Volumul de muncă este mic, cu un vîrf la pregătirea paturilor de cultură și însămințare, recoltarea executîndu-se eșalonat pe o perioadă de aproximativ 3 luni.

Stropharia este o ciupercă foarte gustoasă. Ea se pretează pentru consumul în stare proaspătă, precum și la păstrarea pe timp mai îndelungat, prin deshidratare.

Disponibilitatea răsadnițelor pe timp de vară face posibilă introducerea acestei culturi în orice unitate producătoare de legume. Fiind o cultură foarte ieftină și puțin pretențioasă, poate fi executată și de către micii producători, îmbogățind astfel continuu sortimentul de legume. Experiențele continuă. Există toate garanțiile pentru ca tehnologia culturii ciupercii Stropharia să îmbrace forma unei culturi intensive.

Valeria MIHAI
Florica TRANDAFIR
Institutul de cercetări
pentru legumicultură
și floricultură Vidra.

PĂSTRĂVUL FAGULUI

(PLEUROTUS OSTREATUS)

Este vorba de ciupercă comestibilă Pleurotus ostreatus. Constatînd literatura de specialitate, am găsit referiri la posibilitatea cultivării acestei ciuperci în sistem intensiv-industrial. Indemnați de organele județene de partid și de stat, timp de un an am cercetat și stabilit, în condițiile județului Bihor, procesul tehnologic de cultivare, pornind de la germinarea sporilor și ajungînd la obținerea producției. Ca substrat nutritiv s-au folosit ciocălăi de porumb măcinați.

Cum în agricultura județului Bihor porumbul este o cultură principală, folosirea ciocălăilor tocați, ca substrat pentru cultivarea „păstrăvului fagului” conduce la o valorificare extrem de eficientă a acestei resurse, la stabilirea unui proces tehnologic de cultivare foarte economic.

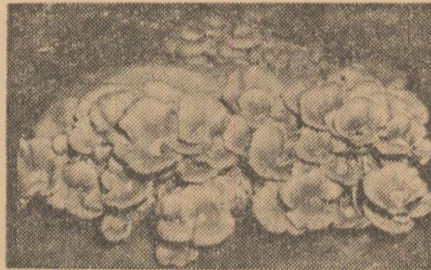
La ciupercăria din Oradea am experimentat cele două faze importante ale tehnologiei: pregătirea miceliului de „sămînță” și faza de producție propriu-zisă, pe substrat de ciocălăi.

În procesul pregătirii miceliilor am reușit să stabilim tehnologia producerii sușelor curate, corespunzătoare inmul-

țirii. După obținerea miceliilor pentru inoculare, se trece la pregătirea patului productiv. Acesta poate fi orizontal, cu dimensiuni $100 \times 200 \times 15$ cm sau se poate realiza sub formă de pat ondulat (zig-zag) cu dimensiuni de $75 \times 75 \times 15$ cm.

Din camera de înmulțire, miceliul de „sămînță” se transportă la locul producției, în încăperi în care, la umiditate și temperatură corespunzătoare, se desfășoară procesul de împinzire și de coacere. Înlocuirea patului productiv cu miceliu se poate face în două feluri: prin amestecare sau pe straturi succesive, folosind 1 kg de miceliu la 1 mp. de substrat.

În timpul împinzirii și maturizării, patului trebuie să-i fie asigurate o aerisire moderată și o umiditate corespunzătoare. Incubația, respectiv maturizarea, se desfășoară în timp de 50-60 de zile. La apariția mugurilor, patul productiv se transportă în încăperi luminoase. Apariția mugurilor de fructificare este mult influențată de iarovizarea, în timp de vară, la temperatura de 10°C . În timpul iernii, aceasta se realizează în condiții naturale. Ca

Producție de „păstrăvul fagului” realizată pe pat orizontal

locuri de producție pot fi folosite searele, solarile, încăperi provizorii, cu condiția să se asigure umiditatea și temperatura optime.

Producția de ciuperci obținută de noi este de 10 kg/mp. În condițiile în care sînt asigurate cantități suficiente de materie primă (ciocălăi de porumb) și miceliu de sămînță, prin obținerea a cel puțin 8 recolte pe an se pot realiza, de pe 1 hectar, cel puțin 800 tone de ciuperci-păstrăvul fagului, cu o valoare de 12 milioane de lei. În plus, patul productiv împinzit cu miceliu devine un furaj bogat în proteine. „Păstrăvul fagului” se valorifică în stare proaspătă sau uscată, și este foarte căutat și pe piața externă.

Bazîndu-ne pe elementele procesului tehnologic stabilit, am făcut o antecal-

culație a prețului de cost al miceliului de sămînță. Din devizul cheltuielilor de producție reiese că se poate realiza un beneficiu mediu pe 1 kg de ciuperci, de 4,45 lei.

Dr. ing. Iosif I. CSAPO
Ștefan BARTOK

Producție realizată pe pat vertical

NOUTĂȚI

În aprecierea gradului de fertilitate a solului, ca și a relațiilor acestuia cu planta, problema microelementelor nu a apărut multă vreme în condițiile din țara noastră. Pe măsură însă ce s-a trecut la o agricultură intensivă, bazată pe culturi caracterizate printr-un consum mare de substanțe nutritive, pe măsură ce, concomitent, asupra solurilor s-a exercitat și influența unor cantități din ce în ce mai mari de îngrășăminte chimice, microelementele și-au făcut simțită de la caz la caz, absența sau, dimpotrivă, o prezență în cantități nedorite.

S-a ivit deci nevoia cunoașterii mai exacte a conținutului în microelemente al diverselor soluri, lucru absolut necesar pentru o corectă conducere a procesului de fertilizare. Pentru a răspunde acestei cerințe, în laboratorul de fertilitate a solului, în cadrul Institutului de studii și cercetări pedologice (cercetătoarele Aurelia Chiriac și Irina Băjescu) s-a elaborat harta repartiției principalelor microelemente.

În harta realizată este reprezentată, cartografic la scara $1/1\ 000\ 000$, distribuția microelementelor care interesează în mod special nutriția plantelor, din solurile zonale din sudul țării. Cercetătorii indică, totodată, regiunile în care pe aceste

Harta repartiției microelementelor

soluri pot apărea probleme de deficiență în microelementele sau de toxicitate, precum și condițiile favorizante pentru astfel de fenomene.

Ce arată aceste hărți? În primul rînd, că microelementele se află în cantități satisfăcătoare pentru nutriția plantelor în cea mai mare parte a solurilor zonale din sudul țării. Sînt puse însă în evidență și o serie de situații speciale.

Borul, de pildă, se află în cantități foarte reduse în solurile acide din nordul sectorului cercetat. Cantitățile devin insuficiente mai ales în condițiile în care pe aceste soluri se aplică amendamente. Dimpotrivă, pe alte soluri, cum sînt cele sărăturate din Lunca Călmățuiului, borul se află în exces. Chiar și pe solurile bălane sau pe cernoziomurile carbonatice el poate da naștere la fenomene de toxicitate dacă se irigă cu ape reziduale cu concentrație ridicată în bor.

Zincul este un microelement a că-

rui deficiență apare mai cu seamă în condițiile fertilizării cu îngrășăminte fosfatice, în anumite soluri. Harta indică această „predispoziție” în solurile cu pH mai mare de 7,6 din Dobrogea și din extremitatea estică a Bărăganului. Deficiențe în zinc sînt însă posibile și în solurile acide pe care s-au aplicat amendamente.

Ținînd seama de cantitățile semnificate de cartograme, în solurile carbonatice din Dobrogea și Cîmpia Bărăganului, ca și în solurile puternic acide pe care s-a practicat o supraamendare pot apărea fenomene de deficiență în mangan. Nu este exclusă însă nici toxicitatea de mangan: în solurile acide cu procese de hidromorfism și în alte terenuri acide dacă se aplică sistematic doze mari de îngrășăminte fiziologic acide.

Mai puține probleme, în momentul de față, se pare că pun cuprul și cobaltul. Conform hărții repartiției,

aprovizionarea solurilor cercetate cu aceste microelemente este normală. Un conținut redus de cobalt se semnalează doar în solurile extrem de acide din nordul Piemontului getic. Acest lucru ridică un aspect care interesează zootehnia: plantele furajere cultivate pe aceste soluri ar putea să acumuleze cantități de cobalt insuficiente pentru nutriția animalelor.

Desigur că aceste hărți, elaborate numai pe baza unor determinări analitice de laborator, fără o corelație cu capacitatea de absorbție a plantelor, în diferite condiții de sol, au un caracter orientativ, dar sînt deosebit de utile unităților de producție. Cercetările continuă acum în vederea stabilirii relațiilor care există între conținutul de microelemente din sol și cel din plantă. Pe această bază se va putea stabili care este nivelul microelementelor la care, în plantă, apare un conținut normal, scăzut sau excesiv și cum are loc absorbția microelementelor, de către plante, în diferite condiții. Rezultatele unor astfel de cercetări — care se efectuează în prezent pentru porumb și pentru măr — vor îmbogăți considerabil arsenalul producătorilor în lupta pentru continua creștere a producțiilor.

RECENSĂMÎNTUL ANIMALELOR

o lucrare de mare responsabilitate

In conformitate cu H.C.M. nr. 1503 din 12 decembrie 1972, între 3 și 10 ianuarie se desfășoară recensămîntul animalelor domestice pe întreg teritoriul țării, pentru a se stabili efectivul existent la data de 3 ianuarie 1973 la bovine, porcine, ovine, caprine, cabaline, iepuri de casă, păsări și familii de albine.

In sistemul evidențelor organizate, specifice conducerii planificate a economiei naționale, recensămîntul animalelor — lucrare statistică de mare volum și însemnătate — preocupă în aceste zile pe toți lucrătorii din agricultură. Din anul 1962, această importantă lucrare, efectuată an de an, contribuie la stabilirea unor date certe asupra efectivelor, date cu o valoare deosebit de mare în fundamentarea științifică a planurilor anuale și de perspectivă, pentru analiza dezvoltării multilaterale a creșterii animalelor.

Potrivit Hotărîrii Consiliului de Miniștri, principala răspundere privind organizarea și executarea lucrărilor de înregistrare, respectarea termenelor stabilite și exactitatea datelor înscrise revine, în primul rînd, comitetelor executive ale consiliilor populare județene, municipale, orașenești și comunale. Ele au sarcina să sprijine personalul necesar efectuării recensămîntului, instruirea lui, condițiile necesare bunei desfășurări a acestei acțiuni. In același timp, pentru realizarea cît mai perfectă a lucrărilor recensămîntului, aportul inginerilor zootehniști, al medicilor veterinari, al tuturor specialiștilor cu pregătire superioară și medie care activează în ramura producției animale constituie una dintre cele mai importante obligații profesionale.

Nu trebuie scăpat nici o clipă din vedere că rezultatele recensămîntului vor face parte integrantă din datele bilanțiere ale celui de-al doilea an al cincinalului, ale Programului național de dezvoltare a zootehniei în plină înfăptuire, vor contribui efectiv la fundamentarea științifică a unei sarcini de mare răspundere — realizarea cincinalului înainte de termen.

Spre deosebire de ramura vegetală,

unde producția se realizează, aproape în totalitate, în unități agricole socialiste, în ramura creșterii animalelor, gospodăriile personale ale populației dețin o pondere însemnată atît în privința efectivelor și a producțiilor acestora. Or, dacă pentru animalele aflate în proprietatea fermelor zootehnice ale întreprinderilor agricole de stat sau ale cooperativelor agricole, precum și ale altor unități de stat, dispunem în orice moment de date cu privire la situația numerică a septelului pe structuri de vîrstă și greutate, nu același lucru se poate spune despre gospodăriile personale ale populației. In acest context, înregistrarea corectă a datelor, prin vizitarea de către recenzor a tuturor gospodăriilor repartizate și prin numărarea efectivă a animalelor existente, atrage după sine responsabilități cu totul deosebite. „Toți deținătorii de animale — se stipulează în Hotărîre — sînt obligați să declare organelor de recensămînt, numărul de animale pe care îl au, deci categoriile recensate și să înlesnească numărarea acestora la fața locului”.

Nu mai respectînd cu strictețe prevederile H.C.M. nr. 1503/1972, lucrările recensămîntului animalelor se vor desfășura în condiții optime, iar concluziile acestuia vor putea constitui o bază reală, științifică, pentru analiza rezultatelor obținute, pentru jalonarea căilor pe care le avem de străbătut pe linia realizării sarcinii de răspundere trasate de conducerea partidului și statului tuturor lucrătorilor din zootehnie, aceea de a asigura cît mai curînd acestei ramuri ponderea cuvenită în ansamblul agriculturii noastre socialiste în plin avînt.

Iată de ce, în aceste zile, mobilizarea tuturor factorilor de răspundere în încheierea corectă și operativă a lucrărilor recensămîntului animalelor, înaltul simț de responsabilitate al populației crescătoare de animale, se impun ca elemente hotărîtoare, care vor contribui la exactitatea și utilitatea economică a datelor înscrise, la succesul deplin al întregii acțiuni.

Elementele de mecanizare și automatizare sînt astăzi o prezență vie în complexele zootehnice de tip industrial, contribuind efectiv la creșterea productivității muncii, la sporirea eficienței economice a întregii activități. Și, un lucru deosebit de important, aparatura și utilajele necesare mecanizării și automatizării sînt asigurate, în cea mai mare parte, de industria noastră.

Un nou nutref realizat de un grup de specialiști timișoreni

T. U. M. — 30

Recent, un grup de specialiști de la Facultatea de zootehnie a Institutului agronomic Timișoara și de la fabrica de zahăr din localitate, format din conf. dr. Georgeta Nichita, inginerii Gheorghe și Rodica Falböck și ing. V. Grădinaru, a realizat furajul T.U.M.-30, denumire care provine de la componentele de bază ale noului produs: tăiței de sfeclă, uree și melasă, cifra 30 indicînd doza de uree în grame ce revine la un kg de furaj.

Experiențele care au precedat decizia finală au fost realizate în cooperativele agricole Topolovățul Mare și Receaș, unde s-au încercat diferite variante și doze de administrare. Dintre acestea a fost aleasă ca optimă varianta cu 30 g de uree și 300 g de melasă la 100 kg greutate vie, ea fiind superioară celorlalte prin faptul că sporul de creștere este mai mare cu circa 50 la sută, consumul specific de unități nutritive mai redus cu aproape 25 la sută, iar cel de furaje concentrate cu peste 33 la sută.

Furajul realizat prin incorporarea ureei în tăiței de sfeclă înainte de uscarea lor se utilizează în hrana taurinelor și ovinelor supuse îngrășării sau a celor în lactație. Avantajele nutrefului T.U.M.-30 sînt incontestabile, el substituind diferite sortimente de furaje deficitare. Astfel, 1 kg de T.U.M.-30 înlocuiește 4—6 kg de furaje suculente sau 2 kg de fin natural, 0,8—0,9 kg de furaje concentrate, exceptînd șroturile. De asemenea, utilizarea lui contribuie la o mare economie de muncă depusă pentru prepararea manuală a furajului și în același timp, evită eventualele intoxicații datorate dozării și omogenizării necorespunzătoare, a ureei în masa tăițelilor.

Metodele gospodărești de preparare a furajelor cu supliment de uree și melasă duceau, de asemenea, la mari pierderi din aceste prețioase materii prime. În plus, sînt valorificate superior cele peste 260 de mii de tone de borhot și 17 mii de tone de melasă rezultate anual la fabrica de zahăr din Timișoara. Față de tăiței de sfeclă administrați simpli care au o eficiență minimă, dacă nu sînt îmbilați cu furaje proteice, o unitate din furajul T.U.M.-30 conține cantități duble de azot, un plus de 8—9 la sută zahăr, precum și un conținut ridicat de sulf, calciu și fosfor. În privința conservării, în condiții corespunzătoare T.U.M.-30 poate fi păstrat un timp îndelungat.

Realizarea acestui furaj valoros face parte integrantă din eforturile depuse de lucrătorii din agricultură pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite prin Programul național de dezvoltare a zootehniei. Astfel, nu rămîne decît ca factorii responsabili să aducă o contribuție eficientă la generalizarea noii metode.

E. GORCEA

Sporirea producției de carne de taurine se realizează, pe plan mondial, pe două căi principale: prin îmbunătățirea tehnologiei de îngrășare și prin metode genetice. Călea genetică recunoscută unanim ca cea mai eficientă este testarea taurilor după descendenți, metodă deosebit de importantă mai ales în condițiile înșămînțării artificiale cu material seminal congelat, cînd de la un taur se pot realiza, în medie, cîte 4000—5000 de produși anual. Eficiența metodei constă, în final, în utilizarea intensivă a taurilor dovedii amelioratori și la eliminarea de la reproducție a celor care înrăutățesc producția de carne. În acest fel se promovează în masă însușirile valoroase și se evită o serie de pagube considerabile.

Intr-un șir de țări, un de efectivul de animale este răspîndit în ferme de diferite mărimi, testarea taurilor pentru producția de carne necesită investiții însemnate pentru construirea unor stațiuni speciale. Aceasta determină existența unui număr limitat de locuri pentru testare, eare limitează numărul taurilor testați. Cu toate acestea, testarea taurilor pentru carne se practică în S.U.A. din 1956 și în Europa din 1959, cu rezultate spectaculoase în îmbunătățirea aptitudinilor pentru producția de carne a taurinelor din rasele specializate și mixte. Iată un exemplu: pe baza cîntăririi la livrare a 52000 tăurași de reproducție de rasă Bălțată germană (tip Siemmental), s-a stabilit

că la vîrsta de 16 luni se realizează greutatea vie de 576 kg, cu un spor mediu zilnic (de la naștere la livrare) de 1100 g.

În țara noastră, introducerea în practică a testării taurilor după descendenți beneficiază de o serie de condiții favorabile cum sînt: sistemul de organi-

zent doar o preocupare a sectorului de cercetare științifică. Institutul de cercetări pentru creșterea taurinelor a inițiat încă din anul 1964 o serie de experimente la Stațiunea experimentală Bontida, județul Cluj, care au vizat elaborarea unei metode de testare adecvată condițiilor

Premieră pe țară în județul Mureș

TESTAREA TAURILOR DUPĂ DESCENDENȚI, PENTRU PRODUCȚIA DE CARNE

zarea a producerii industriale a cîrnii de taurine, bazat pe concentrarea în complexe a tineretului mascul destinat îngrășării; baza materială reprezentată prin complexe de îngrășare, care dispune de spații de cazare suficiente pentru testarea numărului necesar de tauri; cadrul organizatoric și asistența tehnică oferite de rețeaua de reproducție și selecție la nivel republican și județean.

În România, testarea taurilor după descendenți pentru producția de carne a constituit pînă în pre-

zent doar o preocupare a sectorului de cercetare științifică.

Avînd în vedere condițiile favorabile existente, Centrul republican de reproducție și selecție a animalelor a trecut la aplicarea în producție a testării taurilor pentru aptitudinile de carne.

Primele loturi de descendenți ai unor tauri folosiți la înșămînțări artificiale, supuși testării pentru producția de carne, au fost constituite prin concentrare, în luna noiembrie 1972, la Complexul intercooperatist de în-

grășare a taurinelor de la Cuci și la Complexul de îngrășare Iernut din județul Mureș. Realizarea a fost posibilă datorită consecvenței cu care a fost pregătită acțiunea de către specialiștii Centrului județean de reproducție și selecție Mureș, sub îndrumarea Centrului republican de reproducție și selecție a animalelor, precum și sprijinul primit din partea organelor județene. Directorul centrului, ing. Horia Magdun, împreună cu șeful laboratorului de selecție, ing. Vilhelm Tirea, au condus și participat efectiv la identificarea, marcarea și concentrarea produșilor în îngrășătorile menționate, precum și la formarea grupelor de descendenți și contemporani.

În prezent, acțiunea este declanșată în mai multe județe din țară, numărul descendenților identificați proveniți de la 288 de tauri fiind de peste 8000 de capete.

Pe măsura asigurării condițiilor de concentrare a descendenților în complexe de îngrășare va fi luat în testare un număr tot mai mare de tauri folosiți la înșămînțări artificiale. Acționînd în mod susținut pe această linie, fondul genetic al raselor de taurine din țara noastră va fi mult îmbunătățit în următorii ani, fapt care se va reflecta în sporirea producției de carne destinată consumului intern și exportului.

Dr. ing. Erast CĂLINESCU
Centrul republican de reproducție și selecție a animalelor

PROGRAMUL DE AMELIORARE A OVINELOR

Așa cum am mai anunțat, continuăm să publicăm sintezele programelor de ameliorare a animalelor, elaborate de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor cu concursul unor largi colective de specialiști.

În numărul de față prezentăm sinteza programului de ameliorare a ovinelor.

— Importul de ovine pentru reproducție din rasele recunoscute ca amelioratoare pe plan mondial, în scopul îmbunătățirii fondului genetic pentru producțiile de carne și lână.

— Dezvoltarea activității de cercetare științifică în domeniul ameliorării ovinelor,

Cadrul organizatoric pentru realizarea prevederilor programului de ameliorare este asemănător celui prezentat în programul de ameliorare a taurinelor (prezentat în nr. 51 al revistei „Agricultura”, din 21 decembrie 1972), și are în vedere: structurarea efectivelor de ovine

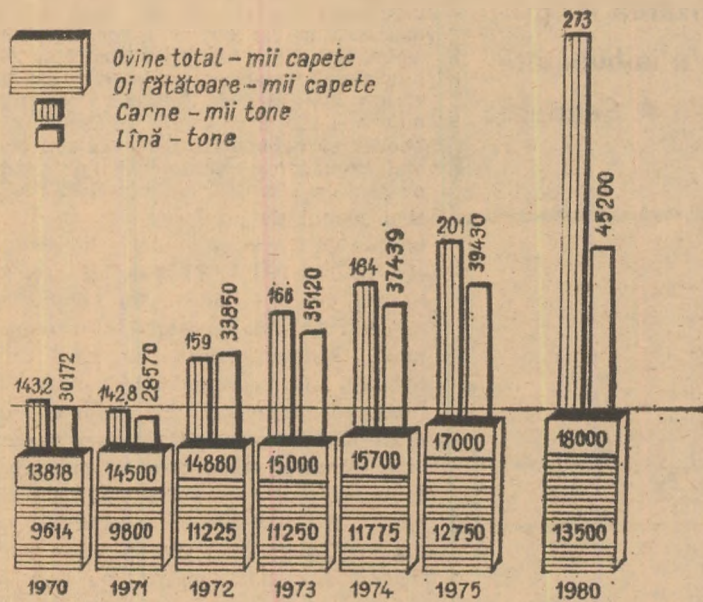

FIG. 1

În creșterea ovinelor, programul de ameliorare vizează realizarea obiectivului principal urmărit în perspectivă: sporirea substanțială a producțiilor de carne și lână.

Așa cum rezultă din graficul de mai jos, în care se prezintă dinamica efectivului total și matcă și a producțiilor de carne și lână în perioada 1970—1980 (fig. 1), efectivul total de ovine va înregistra, față de anul 1970, o creștere de 23 la sută în anul 1975 și de 30,3 la sută în anul 1980; față de același an de referință, producția de carne va spori cu 40,3 la sută în anul 1975 și, respectiv, cu 90,6 la sută în anul 1980, iar producția de lână cu 30,7 la sută în 1975 și, respectiv, cu 49,8 la sută în anul 1980.

O contribuție importantă în realizarea nivelelor sporite la producțiile de carne și lână revine creșterii numărului de oi fățătoare în structura efectivului, care se prevede să reprezinte 75 la sută din total. Aceasta înseamnă, totodată, o bază certă pentru obținerea și livrarea la fondul de stat, în anul 1975, a 3,5 milioane de miei.

Principalele mijloace de acțiune pentru îndeplinirea acestor sarcini, în condițiile unei eficiențe economice sporite, sint îmbunătățirea lucrărilor de selecție și introducerea pe scară largă a tehnologiilor moderne de exploatare.

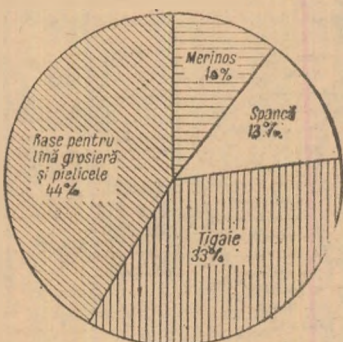

FIG. 2

Lucrările de ameliorare au ca scop modificarea, în continuare, a structurii de rasă a efectivului prin creșterea ponderii raselor cu lână fină și semifină de la 55,8 la sută în 1970, la 68 la sută în anul 1980.

În ce privește structura de rasă a efectivului și repartitia teritorială a raselor, față de situația actuală — redată

în figurile 2 și 3 — ca urmare a procesului de transformare prevăzut în figura 4 — în perspectivă se va ajunge la situația prezentată în figurile 5 și 6.

Principiile generale ale ameliorării ovinelor sint: stabilirea raselor ce se cresc și a ariei de răspindire a fiecăreia în funcție de condițiile ecologice; creșterea în rasă curată, ca metodă de bază în ameliorarea ovinelor în direcția producției de lână și carne, folosind complementar încrucișarea de absorbție pentru grăbirea ritmului de uniformizare a populațiilor de ovine, pe zone; folosirea încrucișării industriale pentru îmbunătățirea calitativă a carcaselor și ridicarea parametrilor economici la îngrășarea mieilor; structurarea fermelor în cadrul „piramidei ameliorării” și diferențierea metodelor de ameliorare după sarcinile principale de producție ale acestora; selecția complexă a reproducătorilor masculi și folosirea intensă prin însămînțări artificiale a celor dovediți amelioratori pe baza performanțelor proprii și a testului descendenței.

Pe baza progresului genetic înregistrat, ca urmare a lucrărilor de ameliorare, în perspectivă pentru diferitele rase, se prevăd parametrii potențiali de producție prezentați în tabelul alăturat.

Verigile principale ale ansamblului de acțiuni tehnice

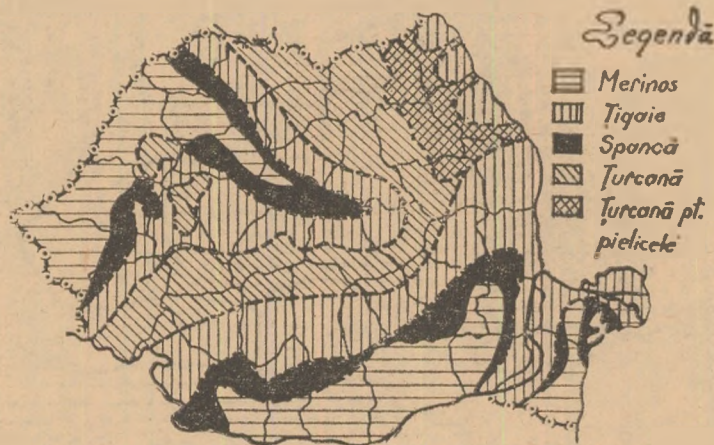

FIG. 3

prevăzute în programul de ameliorare, baza materială și cadrul organizatoric pentru aplicarea acestuia sint:

— Organizarea producerii

dirijate și a creșterii berbecilor necesari, de înaltă valoare biologică, verificați după performanțele proprii privind sporul în greutate și producția de lână. Aceste sarcini revin în totalitate fermelor de elită.

— Aprecierea berbecilor reproducători în etape succesive, după însușirile pentru producția de carne și de lână ale descendenței, lucrări de selecție propriu-zise care se vor desfășura în cadrul fermelor de elită (fig. 7) și în complexele pentru îngrășarea mieilor (testarea pentru carne).

— Folosirea intensivă a

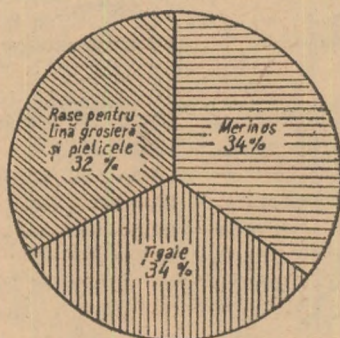

FIG. 5

berbecilor testați amelioratori prin însămînțări artificiale cu material seminal congelat numai pentru producerea metișilor industriali; însămînțări artificiale cu material seminal refrigerat provenit de la berbeci testați după des-

Rasa	Obiective în ameliorare					
	Carne			Lână		Prolificuitate
	Miel la 150 zile (îngrășat) kg	Berbec kg	Oaie kg	Cantitate kg	Lungime suviță ou	
Merinos transilvănean	35	80	55	7	8	120
Merinos de Palas	40	90	65	8	8	135
Tigale	38	70	55	4	11	110
Turcană	30	60	45	4	25	105

cendenți sau performanțe proprii, în fermele de producție; montă naturală la efectivele care nu pot fi cuprinse la însămînțări artificiale și după încheierea acțiunii de însămînțări în unități.

— Reținerea întregului număr de miei pentru reproducție și înlocuirea anuală

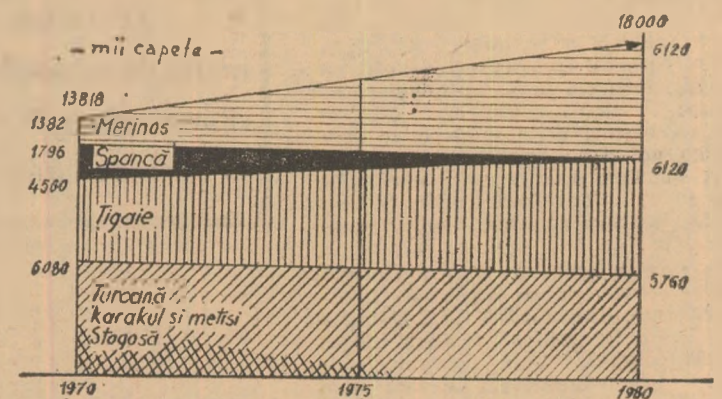

FIG. 4

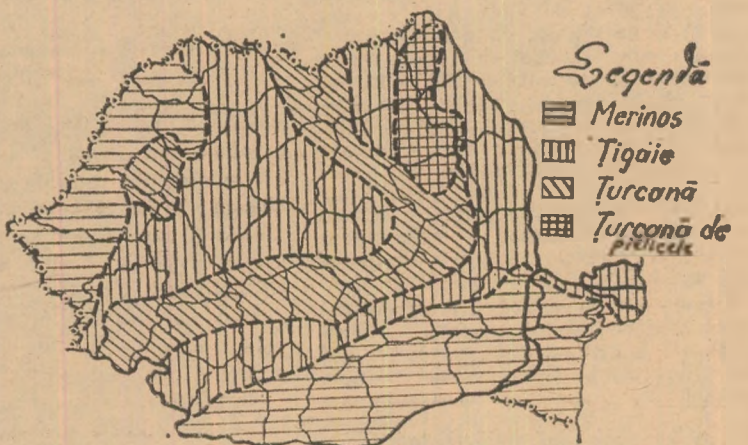

FIG. 6

prin lărgirea rețelei de stațiuni experimentale în zonele de creștere ale principalelor

în ferme de elită — cu rol principal în producerea, creșterea și testarea reproducătorilor după performanțe proprii și descendenți și în ferme de producție — cu sarcini de producție-marfă; asigurarea asistenței în controlul producției, efectuarea testului de fecunditate, urmărirea lucrărilor de testare a reproducătorilor și de dirijare a berbecilor de prăsilă din toate rasele și a materialului seminal congelat provenit de la berbeci din rasele specializate pentru producția de carne de către rețeaua de reproducție și selecție a animalelor; orientarea activității în domeniul ameliorării raselor de ovine prin experimentarea și stabilirea medicilor și tehnologiilor de lucru de către Stațiunea centrală de cercetări pentru creșterea ovinelor — Palas, județul Constanța.

rase și adaptarea tematicii de cercetare la cerințele activității practice în domeniul creșterii, ameliorării și exploatarei ovinelor.

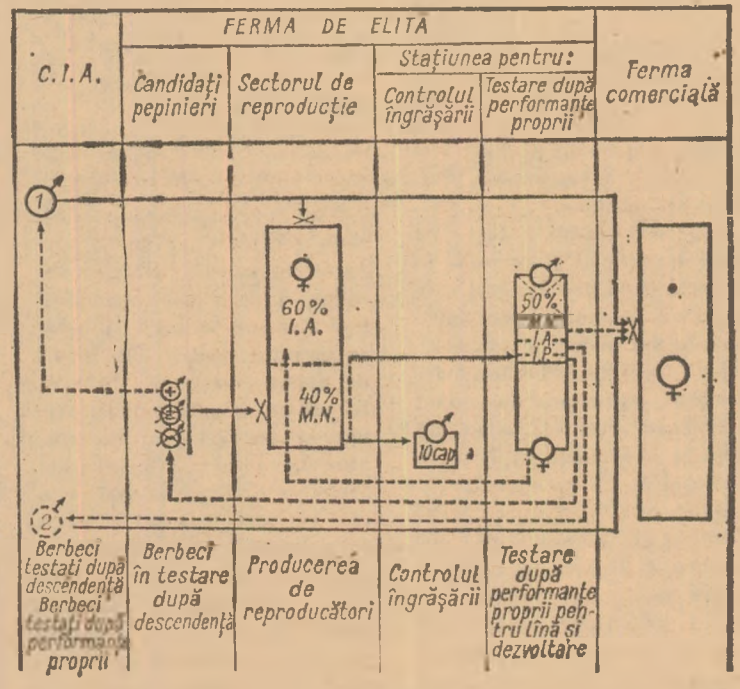

FIG. 7

Am pășit de câteva zile în cel de-al treilea an al cincinalului 1971—1975, etapă hotărâtoare pentru progresul și bunăstarea întregului popor. Alăturându-și elanul creator eforturilor muncitorilor din fabrici și uzine, lucrătorilor ogoarelor, hidroamelioratorii continuă cu avânt sporit acțiunea de valorificare superioară a fondului funciar. Se deschid noi șantiere unde omul, ajutat de tehnica modernă, îmblinzește noi pământuri, supune voinței sale apele capricioase. Desecările, irigațiile acțiunile de combatere a eroziunii solului sau de gospodărire a apelor iau o amploare fără precedent, prevederile programului național preconizat de partid materializându-se pas cu pas.

Asemenea imagini, caracteristice unei agriculturi în plină modernizare, se întâlnesc frecvent și în județele Galați și Brăila, care au cunoscut și cunosc, ca de altfel întreaga țară, profunde transformări. Printre semnele progresului se numără, alături de alte obiective economice, noi și noi șantiere de îmbunătățiri funciare apărute pe harta celor două județe, alocându-se acestor acțiuni de larg interes național, fonduri considerabile.

„În raza de activitate a întreprinderii noastre — ne spunea inginerul Dumitru Năstase, directorul T.C.I.F. Galați — configurația geografică, rețeaua hidrografică, relieful, impun complexe lucrări hidroameliorative, de cea mai mare însemnătate pentru activitatea economică, pentru apărarea și dezvoltarea localităților rurale și urbane din zonele respective. Dunărea constituie o minunată sursă de alimentare cu apă dar, în același timp, ne poate provoca și multe surprize neplăcute, dacă nu se iau măsuri de precauție. Ne sînt și acum vii în memorie acele clipe dramatice din primăvara și vara lui 1970, cînd mii, zeci de mii de oameni au luptat împotriva apelor dezlănțuite, salvînd bunuri și vieți omenești. Am ținut să spun aceste cuvinte pentru a reliefa varietatea și — uneori — dificultatea acțiunilor hidroameliorative din județele amintite“.

Intr-adevăr, o scurtă privire retrospectivă dovedește că în județele Galați și Brăila a fost efectuat în ultimii ani un volum complex de lucrări cerute de gospodărirea mai chibzuită a pămîntului și apelor. Să derulăm, împreună, câteva secvențe mai importante ale filmului acestor acțiuni : ● 1948 : se deschide primul șantier național din țară, pentru îndiguirea incintei Brateșului de Sus. Suprafața : peste 12 000 hectare ● 1950 : încep primele lucrări de desecări, destul de timide, constînd din 1—2 canale de evacuare a apelor din depresiuni. Paralel, se trece cu forțe sporite la consolidarea lucrărilor de îndiguiri și desecări ● 1965 : se realizează îndiguirea incintei Brateșul de

Jos — 13 000 hectare ● 1967 : se termină îndiguirea și crearea celui mai mare „polder“ românesc : Insula Mare a Brăilei, în suprafață de 71 000 ha. O cifră elocventă : numai lungimea digurilor necesare apărării incintei atinge 135 km. Tot în anul amintit începe prima mare lucrare de irigații, cu conducte îngropate, sub presiune, și cu stații moderne de pompare, la I.A.S. Brateș — pe 4 000 ha și I.A.S. Barboși ● 1968—1969 : se deschid lucrările de

programelor întocmite, să se amenajeze în acest scop, în actualul cincinal (cu fonduri de la stat) peste 90 000 ha numai în raza T.C.I.F. Galați.

Iată, așadar, câteva din obiectivele de îmbunătățiri funciare, prezente și de perspectivă, la materializarea cărora și-au adus sau își vor da contribuția și lucrătorii T.C.I.F. Galați, despre care am amintit în rîndurile de față. Unitate cu veche tradiție, dispunînd de cadre tehnice cu o bogată experiență,

ori, pentru ei granița dintre anotimpuri, dintre arșița verilor sau asprele geruri, obișnuite prin aceste locuri, dispăre ; acum, mai mult ca oricînd, forțele celor de pe șantiere sînt îndreptate spre darea în devans, în exploatare, a amenajărilor, contribuind astfel la realizarea unui deziderat scump întregului nostru popor : îndeplinirea cincinalului înainte de termen. La Brașiștea — Tudor Vladimirescu din județul Galați l-am cunoscut, în aceste zile de iarnă capricioasă, pe unul din cei mai vechi șefi de șantier ai trustului, pe comunistul **Constantin Teodor**. Aici urmează să se definitiveze în anul acesta îndiguirea unei incinte de 11 400 hectare, redîndu-se agriculturii noi terenuri, pe de-o parte, iar pe de alta, punîndu-se la adăpost de urgia apelor localități și căi de comunicații. Pînă acum, datorită eforturilor susținute ale hidroamelioratorilor, a fost efectuat un volum însemnat de lucrări. Dar, mai bine să-l lăsăm pe inginerul Constantin Teodor să depene firul citorva din cele mai importante evenimente petrecute pe șantier. „În 1972 am reușit să realizăm planul de producție cu trei luni înainte de finele anului, scoțînd de sub efectul inundațiilor 6 000 de hectare. Ar fi însă nedrept dacă n-am recunoaște că acest rezultat se datorește nu numai nouă, hidroamelioratorilor, ci și contribuției active a populației sătești la înălțarea digurilor. Mi-amintesc de unele zile din primăvara și vara trecută cînd numărul celor care au participat la munca patriotică a depășit 10 000. Au venit aici săteni din toate comunele județului Galați. Nici mecanizatorii șantierului și ceilalți lucrători nu s-au lăsat mai prejos. Iată, avem pe șantier patru scoperiști : **Tudor, Gheorghe, Ion și Alexandru Techiu**, frați sau veri, veniți să muncească aici dintr-un sat de pe meleaguri brăilene, și care pînă acum nu ne-au făcut de ocară. Totuși cel mai activ dintre ei s-a dovedit Ion, care și-a întrecut tovarășii de muncă în ceea ce privește realizarea normei de lucru. Acum ne concentrăm forțele spre intensificarea lucrărilor din cea de-a doua etapă spre a putea reda agriculturii, mai devreme, noi suprafețe“.

...Gînduri, fapte, care dovedesc dorința fierbinte a hidroamelioratorilor de a realiza mai mult, de a face tot ce depinde de ei pentru depășirea sarcinilor de plan, pentru îndeplinirea mai devreme a obiectivelor prevăzute pentru cincinalul 1971—1975.

Ing. N. FLORIAN

● T.C.I.F.-Galați — participant activ la realizarea Programului de gospodărire a apelor și extindere a îmbunătățirilor funciare ● Retrospectivă și perspectivă ● Șantiere în miez de iarnă

A DOUA TINEREȚE A PĂMÎNTURILOR

irigații la Terasa Brăila Nord ; în anul următor sînt „atacate“ lucrările pe un alt șantier de irigații — Nicorești — Tecuci ; ● în 1971 pe harta județului Brăila își face apariția un alt sistem de irigații : Terasa Brăila Sud. În sfîrșit, în anul care s-a scurs acțiunea pentru extinderea „zonelor interzise secetei“ este continuată la Terasa Viziru, pe o suprafață de peste 30 000 hectare.

Ce perspective se deschid în desfășurarea acțiunilor hidroameliorative ?

Din datele culese rezultă că în intervalul 1971—1975 vor continua lucrările de completări și supraînălțări de diguri în incintele Insula Mare a Brăilei, Latinu-Vădeni, Gropeni-Chișcani etc. ; numai în județul Brăila vor fi refăcute și întregite, în această perioadă, lucrările de desecări pe o suprafață de 111 000 hectare. Un loc important îl vor ocupa și irigațiile, prevăzîndu-se, potrivit

trustul a proiectat și executat, de-a lungul anilor, lucrări din ce în ce mai ample, cu tehnicitate tot mai ridicată. Numele unor specialiști, chiar dacă acum lucrează în alte întreprinderi, a rămas întipărit în mintea tovarășilor lor de muncă, a celor ce au pus temelia marilor sisteme hidroameliorative. Este vorba de **ing. Gheorghe Moraru**, șeful proiectului sistemului de irigații Terasa Viziru, **Maria Stanciu și Maria Enescu**, de asemenea proiectante ; este vorba de inginerul **Ion Stănică** și tehnicianul **Constantin Gongea**, șefi de șantier, **Ilie Psomiadis, Ion Ștefan, Anton Grădinaru**, lucrători și alți hidroamelioratori cu vechi „state“ de serviciu.

Ne-a fost dat, nu o singură dată, să-i vedem la lucru pe cei ce redau „a doua tinerețe“ mînoaselor pămînturi din preajma bătrînului Danubiu. De multe

EVOLUȚIA CONDIȚIILOR AGROMETEOROLOGICE

Prima lună a anotîmpului de iarnă a fost caracterizată mai ales prin condiții atmosferice specifice toamnelor tîrzii.

Temperaturile medii diurne ale aerului și solului au depășit frecvent limitele normale. Anomaliile termice pozitive au atins în intervalul 1—14 decembrie 1972 valori cuprinse între 3°—5°. În a doua jumătate a lunii, pe teritoriul țării noastre s-au semnalat unele pătrunderi de aer rece, însă temperaturile minime în zonele agricole n-au scăzut de regulă sub —12°. În valori medii lunare temperaturile au fost în toată țara superioare limitelor multianuale.

Înghețul solului a fost cu totul superficial și sporadic în primele două decade, fapt care a permis în multe zone continuarea arăturilor de toamnă.

În a treia decadă a lunii decembrie, adîncimea de îngheț a crescut treptat ajungînd pînă la 15—25 cm. în Transilvania și 5—15 cm în rest.

Suma totală a temperaturilor pozitive din cursul lunii decembrie a atins valori semnificative (mai mari de 60°) în vestul țării, Dobrogea, Cîmpia Română și sud-estul Moldovei compensînd într-o anumită măsură deficitul termic din toamnă. În zonele respective,

griul și-a continuat lent vegetația pînă la mijlocul lunii decembrie. La data actuală, majoritatea culturilor au o bună adaptare la condițiile de iernare.

Resursele termice cele mai scăzute ale lunii (sume de temperaturi pozitive 10°—14°) s-au semnalat în Transilvania și nord-vestul Moldovei, unde culturile de toamnă și-au încetat vegetația încă de la sfîrșitul lunii noiembrie. În aceste zone, mari suprafețe de griu sînt nerăsărite.

În luna ianuarie 1973 nu sînt de așteptat condiții meteorologice care să determine daune semnificative culturilor agricole. În primele două decade vremea va avea în general un aspect închis ; vor cădea precipitații moderate, mai ales sub formă de ninsoare în estul țării și sub formă de polaie și lapoviță în vest. În ultima decadă a lunii vremea se va răci simțitor mai ales în estul Transilvaniei, Moldova și Bărăgan, unde vîntul va viscolii local zăpada. Temperaturile medii lunare vor fi, în general, superioare limitelor normale. Cele mai joase valori nu vor scădea în zonele agricole sub —15° și —18° ; minimele absolute la adîncimea nodului de înfrățire oscilînd între —1° și —6°.

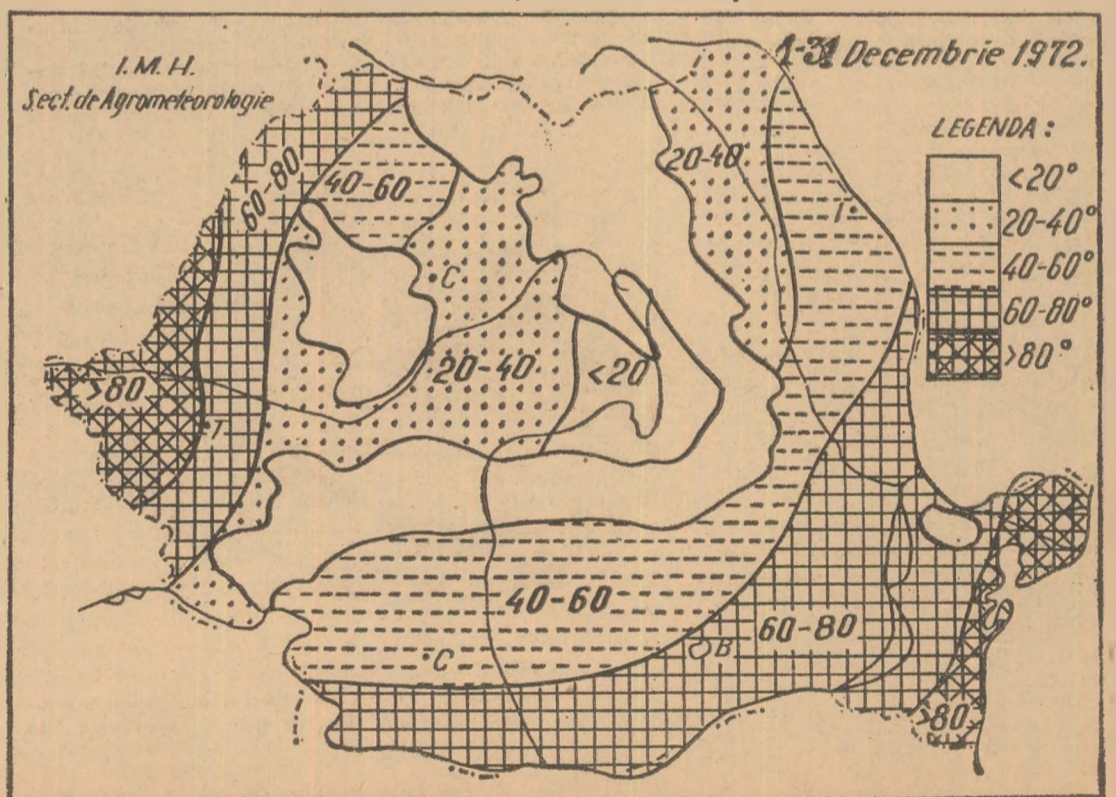
Solul va îngheța pe adîncimi cuprinse între 20 și 40 cm în cea mai mare parte a Transilvaniei, nordul Moldovei

și zonele subcarpatice și între 10—25 cm în restul teritoriului, valorile cele mai mici fiind de așteptat în Cîmpia Banatului. Condițiile meteorologice specifice lunii ianuarie impun continuarea controlului sistematic și riguros al modului în care se păstrează produsele a-

gricole, îndeosebi a celor cu un conținut ridicat de apă.

Ing. O. BERBECEL
șeful Sectorului de agrometeorologie din Institutul de meteorologie și hidrologie

Suma temperaturilor pozitive.

Extinderea și diversificarea mecanizării în toate sectoarele de activitate ale agriculturii constituie o cerință imperioasă a zilelor noastre. Astăzi, modernizarea, fenomen care se accentuează și în această importantă ramură a economiei naționale, impune tot mai mult prezența unor mașini și utilaje cu performanțe superioare, capabile să ridice productivitatea muncii omului, să înlocuiască complet folosirea forței manuale.

Să ne oprim, bunăoară, asupra legumiculturii unde, după cum se știe, procesul de producție necesită încă multă forță de muncă. Ancheta noastră, întreprinsă recent în județul Arad, demonstrează limpede că acolo unde există interes se pot obține rezultate meritorii în reducerea cheltuielilor de forță vie și materializată la cultura legumelor, în rentabilizarea producției. Iată, pe scurt, experiența dobândită în această privință la una din cele mai vechi S.M.A. din județ, cea de la Aradul Nou, împărtășită de directorul ei, inginerul **Dominic Bucerzan**. „Unitățile cooperatiste pe care le deservim dispun și de un important sector legumicol. Noi am căutat și căutam să extindem, bineînțeles, în strinsă colaborare cu cooperativele agricole, mecanizarea și la lucrările în legumicultură, cu atât mai mult cu cât în zona noastră se resimte destul de mult lipsa brațelor de muncă. Permiteți-mi, pentru început, să înfățișez, succint, principalii indicatori cu care am încheiat anul trecut activitatea în legumicultură. Din acest sector ne-am planificat să obținem venituri în valoare de 231 000 lei și am realizat 287 000 lei; aceasta a fost cu puțință datorită folosirii mai bune decât în alți ani a utilajului destinat legumiculturii. Astfel, pe fiecare din tractoarele de 40 C.P. am realizat un venit de aproape 54 000 lei situându-ne printre unitățile fruntașe din județ. După aprecierea mea, principalul factor care a contribuit la acest rezultat a fost colaborarea strinsă cu conducerea cooperativei deservite. La Aradul Nou am organizat, în cadrul secției de aici, o grupă de tractoare L-400, înzestrată cu mașini și unelte adecvate lucrărilor în legumicultură; am procedat astfel deoarece cooperativa agricolă din localitate dispune de cel mai dezvoltat sector legumicol. Fără să avem pretenția că am făcut tot ce era posibil, în anul trecut am izbutit, în comparație cu perioada anterioară, să extindem mecanizarea plantatului la tomate, vinete, ardei, varză, realizând o încărcătură, pe mașina de plantat răsad, de 9,3 hectare. Cu efect sporit au fost folosite și ma-

O cerință actuală a agriculturii — mecanizarea completă și complexă

Parcul de mașini pentru legumicultură crește continuu. Cum îl folosim?

ANCHETA NOASTRĂ ÎN JUDEȚUL ARAD

șinile pentru plantat cartofi și semănătorile pentru legume. Am căutat, deși nu am reușit în egală măsură, să extindem mecanizarea și la lucrările cu freza și la cele de nivelat și modelat solul. Despre eficiența economică a mecanizării în legumicultură vorbesc de la sine rezultatele obținute în anul trecut la unele culturi; bunăoară, la plantatul roșiilor, prin folosirea mașinilor respective, a putut fi redusă foarte mult forța de muncă, cheltuindu-se la hectar numai 361 lei, față de circa 1 200 lei cîți ar fi fost necesari dacă plantatul răsadurilor s-ar fi făcut manual.

Producțiile medii realizate la culturile legumicole în raza unităților deservite au fost cele așteptate la aceasta aducându-și contribuția și mecanizatorii noștri. Să nu uităm un fapt deosebit de important care, după părerea mea, a sporit interesul lucrătorilor noștri pentru extinderea mecanizării în legumicultură; este vorba despre antrenarea mecanizatorilor în cadrul sistemului de organizare și retribuire a muncii în acord global. Potrivit contractelor încheiate, din depășirile de producție urmează să se acorde însemnate sume de bani și mecanicilor agricoli care au lucrat în legumicultură.

Într-adevăr la S.M.A. Aradul Nou, 1972 a marcat un progres în ceea ce privește extinderea mecanizării în legumicultură. Dacă aruncăm însă o privire de ansamblu asupra modului cum s-au achitat celelalte S.M.A. din județ

de obligațiile ce le reveneau în domeniul despre care vorbim, constatăm că rezultatele sînt departe de a fi mulțumitoare. Există, ce-i drept, și alte stațiuni — Nădlac, Sintana, Pecica etc., unde conducerea unităților vădesc preocupare susținută față de utilizarea completă, cu eficiență economică ridicată, a utilajelor. Dar — cu o floare nu se poate face primăvară. În multe stațiuni, cu condiții asemănătoare celor amintite, indicii de utilizare a tractoarelor și mașinilor adecvate legumiculturii este redus; în alte locuri utilaje destul de complexe și costisitoare stau complet nefolosite. La S.M.A. Sînteni, de exemplu, cele 10 mașini de plantat răsad n-au lucrat, în anul care a trecut, nici măcar un minut. De altfel, la această stațiune, în comparație cu altele, se constată cea mai scăzută încărcătură pe mașinile și uneltele adecvate culturii legumelor: zero hectare realizate pe cele 5 freze, 39 hectare cu cele 4 modelatoare etc. La Chisineu-Criș, frezele, nivelatoarele și combinatele (în număr de șase) au „zăcut” părăsite prin curțile secțiilor de mecanizare sau la sediul stațiunii. Fiecare din cele nouă mașini de plantat răsaduri, cu care este înzestrată stațiunea menționată a lucrat abia 1,7 hectare, în timp ce S.M.A. Nădlac și Sintana, de pildă, au realizat, în medie, pe același tip de mașini, 11,6 și, respectiv, 7 hectare.

În ansamblu, se constată între S.M.A. cu condiții asemănătoare, diferențieri

apreciabile în ceea ce privește gradul de utilizare a parcului de mașini și tractoare afectat legumiculturii. Cauzele principale sînt mai mult de ordin subiectiv, ele constînd în slaba colaborare între conducerea S.M.A. și ale cooperativei agricole deservite. „Avem obligația — ne spunea ing. **Novac Pantelimon**, directorul Trustului S.M.A. Arad, să folosim în anul acesta mai bine, mai complet, parcul de mașini și tractoare existent, inclusiv cel destinat legumiculturii. Așa cum s-a subliniat în repetate rânduri în documentele de partid, nu trebuie să ne mărginim numai la a cere noi utilaje ci trebuie, în primul rînd, să le exploatăm rațional pe cele pe care le avem. Revinînd la subiectul care ne preocupă, doresc să subliniez faptul că și în județul nostru există încă destule resurse, nepuse în valoare, pentru extinderea mecanizării în legumicultură. După părerea mea, una din principalele prîngii pentru reușita acestei acțiuni este generalizarea aplicării acordului global și pentru mecanizatorii și, mai ales, perfecționarea acestei forme de organizare și retribuire a muncii, care și-a dovedit din plin eficacitatea. Opinia mea este că în legumicultură să se aplice acordul global pe echipe sau pe ferme, pe cît posibil, formații în care să fie cuprinși și mecanizatorii, spre a nu se fărîmița prea mult suprafețele.

La toate acestea trebuie adăugată, desigur, atenția sporită față de modul cum sînt utilizate și întreținute tractoarele și mașinile adecvate lucrărilor în legumicultură. Faptul că între unele S.M.A. din județ, există, în condiții similare, diferențe apreciabile între veniturile realizate pe fiecare tractor din grupa de 40 C.P. dovedește că acolo unde există interes rezultatele economice pot fi substanțial îmbunătățite. Aș mai avea o propunere și anume ca cercetarea agricolă, în colaborare cu industria producătoare, să elaboreze mai rapid unele erbicide selective pentru legumicultură. Și, în sfîrșit, un alt aspect la fel de important; este vorba despre instruirea mecanizatorilor în minuirea noilor mașini și ridicarea nivelului lor de cunoștințe, acțiuni care se desfășoară cu intensitate, acum în timpul iernii.

Iată, așadar, cîteva din căile prin care mecanizatorii din județul Arad, și apreciem că nu numai cei de aici, pot contribui la ridicarea eficienței activității legumicultorilor, la micșorarea eforturilor fizice, la rentabilizarea producției.

F. NICOLAE

Insemnări

23 DE ANI

LA VOLANUL TRACTORULUI

Un bărbat de statură potrivită, bine legat, cu ochi blînzi, și vorbă aleasă. Acesta este **Gheorghe Pivodă**, unul dintre cei mai destoinici mecanizatori de la S.M.A. Codlea, județul Brașov, care muncește cu pasiune și dăruire în cadrul secției de mecanizare din comuna Cristian. Este unul dintre cei cinci copii ai regretatului mecanic de locomotivă Vasile Pivodă, din comuna Ghimbav. De mic copil a îndrăgit mașinile și îndeosebi tractoarele. La vîrsta de 17 ani, în 1949, a plecat ucenic la S.M.T. Hărman unde și-a însușit destul de repede meseria de tractorist. După ce în comuna sa natală, Ghimbav, a luat ființă cooperativa agricolă, a fost repartizat aici, unde a lucrat cu devotament nu mai puțin de 15 ani. Din anul 1964, împreună cu alți 4 mecanizatori de la Ghimbav, a fost repartizat la cooperativa agricolă vecină din Cristian. De atunci muncește aici cu elan, executînd lucrări agricole care solicită multă îndemînare și pricepere. În 1972, de exemplu, i s-au încredințat toate lucrările (de la plantare la recoltare), necesare culturii cartofilor pe o suprafață de aproape 100 hectare, cultură care aici are prioritate. Faptul că producțiile de cartofi și sfeclă de zahăr pe terenurile unde a muncit Gheorghe Pivodă au depășit două vagoane și, respectiv, trei vagoane la hectar, sînt o dovadă că aportul adus de acest mecanizator nu este deloc neglijabil.

În decursul a peste două decenii de activitate cu tractorul pe ogoare, Gheorghe Pivodă a fost și este un bun dascăl pentru mulți tineri care au îndrăgit această meserie. Laurențiu He-

găduș, Nicolae Mureșan, Ștefan Rușitaru, sînt cîțiva dintre tinerii care au fost ajutați de eroul reportajului nostru să-și însușească meseria de mecanizator. Unii dintre ei au devenit șefi sau mecanici de secții, alții au mers mai departe la școli superioare. Ștefan Rușitaru, de exemplu, conduce azi secția de mecanizare de la C.A.P. Fel-diara.

Pe Gheorghe Pivodă l-am întîlnit într-una din zilele ploioase din prima jumătate a lunii octombrie 1972. Era cam supărat pe... vremea neprielnică, ploioasă și mohorîtă care a creat multe necazuri celor ce muncesc pe ogoare. În ziua respectivă, n-a făcut altceva decît a intervenit cu tractorul său la scoaterea din împotmolire a 5 autocamioane și a unui tractor cu remorcă, care transportau sfeclă de zahăr din cîmp. A fost o muncă grea, nu tocmai plăcută, dar trebuia făcută. Cu toate acestea, Gheorghe Pivodă, care a lucrat pe toate tipurile de tractoare produse în ultimele decenii în țara noastră, își iubește nespuse de mult meseria.

„Dacă aveam un băiat îl făceam și pe el tractorist — ne-a mărturisit cu adîncă emoție. Soarta mi-a dăruit două fete care au alte înclinații”.

Soția sa, Anica, muncește cu sîrguință la C.A.P. Ghimbav. Aici și-au construit o casă nouă, casa lor, cu 5 camere și pridvorul plin de flori. Aici membrii familiei Pivodă își trăiesc viața fericită, bucurîndu-se din plin de roadele muncii lor.

I. BRAGHES

O
„relicvă”
tehnică
în
plină
utilizare

Unul din cele mai vechi sisteme utilizate în transportul feroviar forestier îl constituie „planul inclinat” de la Centrul de exploatare Covasna, (pe care vi-l prezentăm în fotografia alăturată). Particularitatea acestui sistem construit în 1898, este înclinarea pantei de 48° pe care s-a amplasat terasamentul de cale ferată îngustă. Fiecare vagonet este transportat de la baza pantei pînă în vîrf — circa 2 km — prin intermediul unei platforme trase de un cablu. Din vîrf, platforma se reîntoarce la bază cu alt vagonet încărcat cu masă lemnoasă. Alături de urcare cit și la coborîre, platforma are o poziție orizontală și aceasta datorită faptului că între roțile din spate și platformă se interpun cîteva „pene”.

Sistemul „planul inclinat” este unic în țară.

N. DIMA

Realizarea ritmică a proceselor de producție, încercarea uniformă și utilizarea judicioasă a capacităților de producție, asigurarea pregătirii tehnologice și materiale, organizarea rațională a muncii etc. necesită cunoașterea temeinică a desfășurării activității. Urmărirea stadiilor proceselor de producție, a termenelor din programele elaborate, sesizarea perturbațiilor pentru corectarea legăturilor dintre secțiile și sectoarele de producție și celelalte activități ale unității nu se pot realiza decât prin obținerea unor informații semnificative, corecte, precise, actuale și complete.

Numărul mare de unități agricole, dispersate pe întreg teritoriul țării, cu același obiect de producție, indiferent de forma de proprietate (de stat sau cooperatistă) necesită un sistem de evidență unitar, bazat pe documente tipizate.

Pentru aceste deziderate s-a organizat o amplă analiză a sistemului de evidență actual în unități reprezentative, pe cele două sectoare principale de producție din agricultură: vegetal și animal (pentru unitățile I.A.S. și C.A.P.) și pe servicii productive (la stațiunile de mecanizare a agriculturii).

Analiza critică a situației actuale a urmărit utilitatea documentelor și a informațiilor, calitatea informațiilor, circulația informațiilor și caracterul unitar al sistemului. În acest scop, s-au folosit machetele documentelor, diagramele de flux, instrucțiunile și actele normative în vigoare. Pe timpul analizei s-a acordat o atenție deosebită metodei interviului, stabilindu-se un dialog permanent

între analiști și personalul de conducere sau de execuție din unități. S-a cercetat cu grijă stabilirea realității structurilor, atribuțiilor, a diferitelor legături din cadrul fermelor, secțiilor, brigăzilor, a relațiilor acestora cu sectoarele unității și cu unități economice din exterior etc.

Lată câteva din concluziile desprinse. În primul rând, calitatea informațiilor nu este

pe documente improvizate (bonuri de mână, carnete personale etc.) fapt ce concurează la menținerea unor inexactități și a unei evidențe neunitare.

În general, documentele existente în activitate sînt cele indicate prin actele normative. Totuși, în unități circulă și documente care nu sînt prevăzute în instrucțiunile forurilor ierarhice, ma-

necesar, din dorința de asigurare a datelor „pentru orice eventualitate” (pentru planuri de măsuri, planuri operative etc.). Documente care conțin aceleași informații dar prezentate sub diferite forme, s-au găsit la toate unitățile analizate, aceasta constituind principalul aspect negativ, care conferă evidenței un caracter neunitar.

Există, de asemenea, un nu-

mus, acolo unde a fost nevoie, formulare noi, care răspund cerinței unei evidențe clare și operative, care cuprind toate elementele necesare precizării și delimitării informațiilor.

Situația comparativă a suporturilor de informații care se vehiculează în sistemul de evidență actual pentru programarea și urmărirea producției agricole în cele trei domenii de activitate (I.A.S., C.A.P. și S.M.A.) și cea proiectată evidențiază o reducere substanțială a numărului de documente. Analiza făcută a scos în evidență că numărul total de documente folosite în prezent în această activitate este de 219, în timp ce în situația proiectată vor fi necesari numai 139 suporturi de informații, adică 63% față de situația existentă. Prin aplicarea și generalizarea în toate unitățile agricole a sistemului îmbunătățit de evidență, se apreciază că se poate obține, într-un an, o reducere de 22.600 mii documente și se pot economisi circa 11.200 mii ore de lucru. Dar, cel mai important lucru îl constituie crearea condițiilor pentru utilizarea mai eficientă, la îndrumarea și conducerea producției, a cadrelor tehnice și economice din unitățile agricole socialiste.

În etapa următoare, proiectele întocmite vor fi experimentate într-un număr suficient de unități; ele se vor definitiva pe baza concluziilor ce vor rezulta, astfel ca în anul 1974 să se poată trece la generalizarea sistemului îmbunătățit de evidență.

Mihail CROITORU
economist din M.A.I.A.A.

Raționalizarea sistemului de evidență în programarea și urmărirea producției

întotdeauna corespunzătoare, datorită faptului că, la programarea producției, planurile operative pe campanii sau planurile de lucru pe perioade mai scurte nu se reactualizează operativ, devenind inoperante; adeseori, în subactivitatea de urmărire, informațiile parvin cu întârziere și nu mai pot fi folosite operativ în coordonarea procesului de producție. O parte din documente nu conțin date reale (lista de furajare, fișa de activitate etc.) iar informațiile de sinteză și rapoartele reiau și amplifică aceste inexactități. La unele documente lipsesc rubrici absolut necesare cunoașterii și urmăririi procesului de producție, necesitînd completarea ulterioară a documentelor.

Un alt aspect negativ constă în evidențierea fenomene-

lor pe documente improvizate (bonuri de mână, carnete personale etc.) fapt ce concurează la menținerea unor inexactități și a unei evidențe neunitare.

În unele documente sînt rubrici care nu se completează datorită neconcordanței între cerințele actuale ale unităților și conținutul documentelor. De exemplu, pe actele de mutație sau de moarte a animalelor apar rubrici pentru numele produsului, pentru ascendenți etc., cu toate că este necesar să se înscrie doar numărul matricol. În alte cazuri nu se completează unele rubrici. Alături de acestea există și în alte documente din care se pot prelua pentru completarea actelor de sinteză.

În ceea ce privește utilitatea documentelor se constată că unele din acestea se întocmesc într-un număr de exemplare mai mare decât ar fi

merit însemnat de documente netipizate, elaborate după „inspirația” conducerii unității sau chiar a celor care le completează. Uneori se completează documente scoase din uz, care se mai consideră totuși ca fiind necesare. Aceste situații se explică prin tendința unor organe de amplifica cu orice preț evidența tehnico-operativă și mai ales pe cea primară, fără a ține seama în toate situațiile de necesitățile practice de conducere și gestiune din unitățile socialiste.

În proiectele unice întocmite s-a avut în vedere eliminarea deficiențelor constatate, păstrîndu-se din actualul sistem numai documentele corespunzătoare; s-au adus de asemenea, îmbunătățiri altor documente și s-au intro-

Consiliile intercooperatiste în plină afirmare

(Urmare din pag. 1)

profilare și specializare pe consilii, lucru care a stat la baza așezării planului pe 1973. Evident, aceste acțiuni vor continua cu concursul consiliilor intercooperatiste, urmărind, în timp, o și mai accentuată concentrare și specializare a producției, inclusiv în domeniul producerii de furaje.

Pentru creșterea eficienței muncii în cooperativele agricole, consiliile intercooperatiste, ținînd seama de orientările date de direcția județeană, acționat intens atît în ceea ce privește organizarea activității pe ferme cît și domeniul introducerii și generalizării acordului global. Astăzi în cooperativele agricole funcționează peste 124 ferme cu diferite profile, la conducerea cărora se află ingineri și tehnicieni care conduc direct procesul de producție. În toate unitățile s-a desfășurat și continuă să se desfășoare o amplă muncă de popularizare a avantajelor retribuiri muncii în acord global. Consiliile intercooperatiste urmăresc acum ca această formă stimulatorie, echitabilă, de retribuire a muncii să se aplice în toate sectoarele de activitate din cooperativele agricole care le compun.

Cu multă promptitudine au acționat consiliile intercooperatiste în timpul campaniilor agricole; ele au luat măsuri pentru repartizarea mai judicioasă a utilajelor de mecanizare pe secții, au organizat acțiuni de întraajutorare în cadrul consiliilor și între consilii, ceea ce a permis ca lucrările să se desfășoare cu mai multă operativitate și la un nivel calitativ superior. Un fapt care confirmă cele spuse este depășirea planului inițial de însămînțări la grîul de toamnă cu 8.000 de hectare, deși condițiile climatice din toamnă nu au fost cele mai favorabile. Recoltarea tuturor culturilor la timp, inclusiv eliberarea terenului și efectuarea arăturilor de toamnă sînt alte aspecte pozitive influențate de aplicarea acordului global.

Pentru mai eficienta gospodărire a fondurilor de investiții, consiliile intercooperatiste au depus eforturi de unire a posibilităților de care dispun unități-

le. S-au creat noi asociații intercooperatiste, s-a lărgit cooperarea cu alle întreprinderi sau organizații economice sau cooperatiste. Unele din asociațiile înființate sînt în plin proces de producție, altele urmează să intre în funcțiune în anul acesta. Ele asigură o însemnată concentrare și specializare a producției, îndeosebi în zootehnie. La Moftin, de exemplu, s-a creat, cu concursul a 25 de unități, un complex de îngrășarea porcilor; la Livada, un complex de îngrășarea tineretului taurin; la Ghenci s-a înființat un complex pentru îngrășarea tineretului ovin. Complexe pentru îngrășarea tineretului taurin s-au creat și la Foeni, Petrești, Santău și Căuș. Prin aceste acțiuni, întregul efectiv de tineret taurin, ca și berbecuții, se vor îngrășa, încă din acest an, în unități specializate, după tehnologii moderne. Astfel se va asigura depășirea planului de carne la taurine și ovine pe județ, în special prin mărirea greutății corporale.

Concentrarea producției se accentuează însă și în alte domenii. Pentru cultura legumelor timpurii, de exemplu, s-au creat asociații de sere-solar la Cămin și Păulești, La Odoreu, Halmeu, Negrești, Valea Vinului și Homoroadă s-au creat asociații de construcții-montaj și prestări de servicii. Pe baza studiilor ce vor fi întreprinse cu participarea consiliilor intercooperatiste vor fi create noi asemenea asociații — îndeosebi unități de îngrășare a ovinelor, porcinelor, taurinelor — pe cît posibil pe raza de activitate a unui singur consiliu și numai în cazuri justificate pe raza mai multora. Se va extinde, totodată, cooperarea cu întreprinderile agricole de stat nu numai în domeniul aviculturii, așa cum s-a procedat pînă acum, ci și în alte sectoare de activitate productivă și în primul rînd în pomicultură, unde unitățile de stat din județul nostru au o mare experiență. În toate acțiunile, ca și pînă acum se va ține seama de consimțămîntul cooperativilor, de convingerea lor asupra avantajelor ce decurg din asociere sau cooperare.

Consiliile intercooperatiste, deși se

află după numai doi ani de activitate sînt, așadar, pe un făgaș bun. Prin acțiunile pe care le întreprind ele se afirmă tot mai puternic ca adevărate centre de inițiativă și conducere concretă a procesului de producție. Ele acționează tot mai intens pentru introducerea rezultatelor obținute în cercetare, a tehnologiilor noi, organizează generalizarea experienței înaintate.

Pentru ca aceste organisme să desfășoare o muncă și mai plină de roade sînt, evident, necesare unele îmbunătățiri de fond. Pînă acum, consiliile intercooperatiste din județul nostru nu au avut o permanență formată din cadre calificate (cu excepția președintelui consiliului). În aceste condiții, specialiștii din cadrul consiliilor nu au putut aborda cu toată răspunderea o serie de aspecte ale dezvoltării producției. Incadrarea de specialiști pe postul de președinte al consiliului și integrarea economistului în componența consiliului, oferă posibilitatea aprofundării problemelor specifice consiliilor, conducerii mai eficiente a activității. În asemenea condiții se vor putea întocmi planuri de perspectivă și, respectiv planuri de lucru anuale, pe baza cărora întreaga muncă va putea fi rațional și unitar coordonată, în contextul dezvoltării planificate a agriculturii la nivelul județului.

În scopul îmbunătățirii activității consiliilor intercooperatiste, respectiv pentru îndrumarea și controlul în domeniul activității sanitar-veterinare a-

pare oportună și reorganizarea circumscripțiilor sanitar-veterinare pe consilii și numirea unui medic șef care să coordoneze activitatea. Este o acțiune la care noi lucrăm spre a-i da rezolvarea cuvenită. Se simte, de asemenea, nevoia includerii în permanență consiliului a unui tehnician constructor care să coordoneze activitatea de investiții și a unui jurist-consult care să se ocupe de respectarea drepturilor și obligațiilor unităților în relațiile lor cu alte unități, de respectarea legilor în vigoare.

Tot pentru o coordonare unitară, directă, a acțiunilor de combatere a dăunătorilor, de erbicidare, fertilizare și amendare este necesară organizarea unor centre specializate la nivelul consiliilor intercooperatiste (prin redistribuirea cadrelor de la actualele centre de protecția plantelor pe consilii).

Cele câteva aspecte relatate nu epuizează, desigur, aspectele privind perfecționarea activității consiliilor intercooperatiste. Practica va pune în fața lor noi și noi probleme, îndeosebi pe linia profilării, concentrării și specializării producției. Dar nu încapă îndoială că, dispunînd de un aparat adecvat, de o organizare corespunzătoare și de o orientare clară, ele vor reuși să realizeze o coordonare eficientă, curentă și de perspectivă, a agriculturii pe teritoriul lor, în interesul dezvoltării unităților componente și ale creșterii aportului lor la progresul general al țării.

Zalău — Magazinul intercooperatist în care se vînd produse agro-alimentare din cooperativele agricole de producție din județul Sălaj

Industria alimentară

Direcții prioritare
ale activității pe 1973

Anul 1973 poate fi definit ca hotărâtor pentru realizarea înaintea termenului actualului plan cincinal, în toate domeniile de activitate. Ce înseamnă 1973 pentru industria alimentară, care sunt sarcinile prioritare și direcțiile principale spre care va trebui să ne orientăm activitatea noastră de zi cu zi?

În prezentul an, unitățile Departamentului industriei alimentare vor trebui să realizeze o producție cu peste 17% mai mare decât în anul trecut. O sarcină deosebit de mare dacă ne gândim că în anii precedenți ritmul de creștere a fost de 10—11%. Sporuri importante de producție urmează a se obține în principalele subramuri: carne — 39%, lapte — 35%, zahăr — 45% — sporuri care se bazează pe prelucrarea unor tot mai mari cantități de materii prime agricole ce vor fi asigurate în acest an. Concomitent, vor crește sensibil și livrările la fondul pieței a alimentelor industrializate. Cîteva cifre sînt semnificative în acest sens: se vor livra populației în 1973, față de anul trecut, lapte mai mult cu 23%, brînzeturile — cu 20%, preparate din carne — cu 16,5%, ulei comestibil — cu 55% etc.

În ceea ce privește investițiile, valoarea fondurilor alocate va crește cu 16%; anul acesta urmează să intre în funcțiune noi obiective care măresc capacitatea de producție a industriei alimentare; este vorba de fabrica de zahăr din Roman, antrepoziția portuar din Constanța, dezvoltările fabricilor de produse de bere din Brașov și Cluj, fabrica de ambalaje metalice din Tecuci etc. Totodată, va începe construirea altor obiective de mare capacitate — trei fabrici de zahăr, două fabrici de bere, un abator la Alexandria, dezvoltări la fabrica de zahăr din Giurgiu și la cele de produse zaharoase din București și Brașov, o secție pentru confecționat ambalaje din hirtie

Pentru industria alimentară, ale cărei produse au, zilnic, milioane de beneficiari și care trebuie să satisfacă o nesfârșită varietate de gusturi ale unor consumatori de toate vârstele și ocupațiile, avînd preferințe diferențiate chiar și după zonele geografice, diversificarea producției este o chestiune vitală. La noi, varietatea sortimentelor de alimente pregătite pe cale industrială s-a extins mult în ultimul pătrar de veac.

În trecut în unitățile de prelucrare a laptelui se fabricau doar cîteva sortimente de brînzeturile Azi, modernă industrie a laptelui produce sute de sortimente de lactate — începînd de la înghețată și băuturi răcoritoare și pînă la lapte praf caseină și nenumărate brînzeturile fermentate. Erau odinioară trei-patru feluri de bere; azi sînt în țară zeci de mărci din această băutură tot mai solicitată. O gamă largă de bomboane, de preparate din carne, de conserve, de băuturi spirtoase, de preparate din pește, oferă azi magazinele. Nu există an în care specialiștii Departamentului industriei alimentare să nu omologheze cel puțin o sută de noi sortimente, prezentate de centralele din subordine. Numai în 1972 au fost aprobate pentru a fi introduse în fabricație 140 noi produse alimentare, create după cele mai exigente prescripții. În acest an, programul de diversificare al D.I.A. — întocmit pe baza propunerilor făcute de centralele industriale — prevede lansarea pe piață a altor 143 de sortimente. Este de prisos să arătăm ce volum uriaș de muncă se depune pentru crearea rețetelor, stabilirea tehnologiei de fabricație, pentru elaborarea prețurilor, omologarea, organizarea producției, a aprovizionării cu materii prime și a desfacerii noilor produse alimentare.

Cumpărătorii și comerțul cer, cu insistență, mereu alte și alte sortimente. Este și normal. Oamenii sînt din ce în ce mai exigenți în alimentație. Un economist observă că, în societatea contemporană, nu moda vestimentară solicită cel mai mult pe creatorii ei industria alimentară. Îți înnoiești garderoba cel mult odată pe an, dar mîncînci de cîteva ori pe zi!

Ajung, oare, toate noile produse alimentare create, în cantități suficiente. La cumpărători? Din datele sistemului

și carton la Buftea ș.a. Trebuie să subliniem faptul că darea în producție a noilor capacități la termenele planificate, și chiar înainte de termen, constituie un mare potențial de sporire a producției industriei alimentare, pe care sîntem dator să-l folosim din plin. De aceea, centralele industriale și întreprinderile subordonate vor trebui să acorde o deosebită grijă realizării exemplare a investițiilor, domenii în care s-au manifestat, în anul ce a trecut, multe carențe. Trebuie să se asigure, atît de către constructor cît și de beneficiar, o bună organizare a șantierelor și o aprovizionare perfectă a șantierelor cu materiale, forță de muncă, utilaje.

Sarcini mari pe linia creșterii eficienței muncii, sub toate aspectele, revin tuturor sectoarelor industriei alimentare. În acest sens, se poate arăta că productivitatea muncii va trebui să crească cu 11,2%, urmînd să se reducă simțitor cheltuielile la 1000 de lei producție-marfă, iar beneficiile să crească la producția fabricată, cu 64%. Pentru că în acest an creșterea productivității muncii are un rol deosebit în sporirea producției de alimente industrializate (67,4% din sporul de producție se va obține pe seama productivității muncii), este locul să punctăm sarcinile principale ce ne revin în domeniul îmbunătățirii randamentelor în industria alimentară. Dintre acțiunile importante ce se impun în acest sens, atît la nivelul centralelor cît și al fiecărei întreprinderi, enumerăm: introducerea paletizării și containerizării, mecanizarea liniilor de tăiere și transport intern în abatoare, organizarea de ateliere centrale pentru reparația mașinilor și utilajelor, mecanizarea cu prioritate a operațiilor tehnologice ce consumă un mare volum de muncă (etichetare, încărcare-descărcare, depozitare etc.), organizarea unor echipe complexe de întreținere, extinderea acțiunii de sim-

plificare și raționalizare a evidenței tehnico-operative. O atenție deosebită trebuie acordată calificării și pregătirii unui mare număr de cadre necesare generalizării schimbului II și III.

Dacă acestea ar fi sarcinile cantitative — ca să le spunem așa — ale planului pe anul 1973, lucrătorii din industria alimentară sînt chemați a răspunde și unor sarcini calitative extrem de importante pentru dezvoltarea pe baze moderne a producției materiale din acest sector, destinată direct creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii.

Diversificarea continuă a producției va trebui pusă în centrul activității tuturor unităților; în această direcție nu trebuie să se aibă în vedere numai lansarea unor produse noi (în 1973 se vor introduce în fabricație peste 140 de sortimente), ci și laturile calitative ale diversificării — creșterea numărului de sortimente cu un conținut bogat în proteine, a produselor preambalate, a preparatelor și semipreparatelor culinare, dietetice și pentru copii. Îmbunătățirea permanentă a calității produselor și igienizarea exemplară a tuturor unităților de producție și depozitare din industria alimentară sînt sarcini de prim rang, trasate de con-

ducerea superioară de partid, asupra căroră este necesar să ne concentrăm eforturile zi de zi.

O altă cerință majoră pentru activitatea noastră din acest an este reducerea, pe cît posibil, a unor materii prime și materiale necesare producției, care pînă acum se importau. Practica a dovedit că, în foarte multe cazuri, specialiștii noștri au reușit să înlocuiască astfel de materiale importate cu altele autohtone. Trebuie însă ca fiecare întreprindere să aibă preocupări proprii în această direcție — să se apeleze mai mult la realizările cercetătorilor români, să se apropie mai mult cercetarea de producție, să se stimuleze și să se folosească din plin marele potențial creator al inginerilor din producție.

Iată cîteva dintre principalele „probleme-cheie” care trebuie să stea în centrul activității tuturor unităților și lucrătorilor din industria alimentară în tot cursul acestui an hotărâtor în îndeplinirea exemplară a planului cincinal.

Virgil FURNICĂ
Departamentul
industriei alimentare

Industria de morărit și panificație a fost dotată în ultimele două decenii cu capacități de producție dintre cele mai moderne. În fotografie: Combinatul de morărit din municipiul Sibiu.

informațional al D.I.A. aflăm că foarte multe sortimente unse cu mirul omologării nu sînt asimilate în producție cu cea mai mare operativitate. Să ne oprim puțin la situația diversificării din Centrala industrializării cărnii, cea mai prolifică în elaborarea sortimentelor noi. Am cerut de la serviciul tehnologic cîteva aprecieri, pe care le-am dorit realiste, asupra acestei acțiuni. Mi s-au înfățișat însă cifre globale care redau faptul că în primele trei trimestre ale anului trecut, în loc de 5318,8 tone de sortimente noi de preparate din carne

în privința realizării unei game cît mai largi de preparate și semipreparate culinare foarte puține sînt întreprinderile care se pot lăuda cît de cît cu ceva — în ciuda faptului că se pune un mare accent pe extinderea producției lor. „Avem rețete și tehnologii pentru mai bine de o sută de asemenea sortimente — îmi spunea un inginer de la Întreprinderea de industrializare a cărnii-Timișoara. Dar nu le producem. De ce? Sînt probleme privind prețurile, transportul și depozitarea lor în magazine (care n-au agregate frigorifice

linare, a căror producție nu s-a rezolvat complet și complex, sub toate aspectele tehnologice și de eficiență economică; ele sînt, totuși, așteptate în vitrinele frigorifice ale magazinelor, în cantități din ce în ce mai mari și în sortimente cît mai variate.

Dacă acestea sînt chestiuni care țin de optica Centralei industrializării cărnii asupra diversificării producției — optică ce trebuie aliniată la cerințele actuale ale consumului și la indicațiile precise și clare în această direcție ale conducerii de partid și de stat — iată și un aspect al problemei de care susmenționata centrală nu se face însă cu nimic vinovată. În planul de producție al acestei centrale — care dispune de mari frigorifere — este prevăzută și producerea legumelor și fructelor congelate, într-o varietate sortimentală bogată. Dar de ani de zile congelatoarele nu-și realizează, nici pe departe, sarcinile de plan la acest capitol. În anul trecut, din necesarul de 9165 tone de fructe s-au asigurat de către Centrala pentru producerea, valorificarea și industrializarea fructelor și legumelor doar 1788 de tone; din necesarul de 10960 tone de legume, secțiile de congelare au primit doar... 1773 tone. Pentru anul 1973 situația se anunță tot nesatisfăcătoare; de exemplu, din necesarul de 13200 tone de fructe, centrala furnizoare de materie primă promite numai 5700 tone. Dacă nu se pot asigura consumului astfel de sortimente de congelate de ce oare se mai planifică producerea lor? De dragul planificării? N-ar fi cazul ca departamentele responsabile din M.A.I.A. să perfecteze, în sfîrșit, sincronizarea între fondul necesar de materie primă și capacitatea de congelare a legumelor și fructelor?

În încheiere, mai punem o întrebare specialiștilor în diversificare de la Centrala de industrializare a cărnii. Dintr-o analiză reiese că din 65 de produse noi, propuse a fi introduse în fabricație în 1973, un număr de 47 nu au fost omologate. În trimestrul I urmează să se producă 40 de produse noi care încă nu sînt omologate. Este oare normală o asemenea practică?

Ion PREDA

In cadrul Centralei industrializării cărnii

DIVERSIFICAREA,
ÎNTRER CERINȚĂ ȘI OFERTĂ

cîte erau planificate s-au produs 7625,7 tone, iar la conserve de carne în loc de 1844,5 tone — 3069,3 tone. Dar în spațiile acestor cifre globale „favorabile”, aflăm că din numeroasele sortimente noi omologate foarte multe nu se fabrică. De la 1 ianuarie 1971 — 15 octombrie 1972, au fost omologate pentru această centrală 102 noi sortimente, pentru care s-au obținut și prețurile de vînzare cu amănuntul. Dintre ele numai 28 au fost introduse în fabricație. Desigur că orice comentariu este de prisos. Oare nu cer consumatorii, organizațiile comerciale, pui tranșați și preambalați, ciorbă de burtă, pateu din ficat de gîscă, salată de pasăre în aspic, cîrnăciori de bere, perișoare în sos picant, diferite tipuri de salamuri uscate — foarte reușite — conserve și preparate din carne de pasăre în aspic sau cu ciuperci? — ca să enumerăm doar cîteva denumiri ale unor noi produse create în unitățile centralei dar care nu ajung la noi, consumatorii.

adecvate), ambalarea lor, reclama (care nu li se face) și pe care nimeni nu le rezolvă pînă la capăt, în colaborare cu comerțul. Și vremea trece, iar noi înregistrăm nerealizări. Într-un oraș mare ca Brașovul, secția de preparate și semipreparate din carne nu livrează zilnic decît cîteva zeci de kilograme de astfel de produse. Chiar și în București producția unor asemenea sortimente de alimente industrializate este cu totul necorespunzătoare. Și aceste exemple nu sînt, nici pe departe, izolate.

Din cele relatate pînă acum reiese o concluzie: întreprinderile Centralei industrializării cărnii propun spre omologare foarte multe produse noi pe care apoi nu le introduc în fabricație și nu le livrează consumului. Este inechitabil un asemenea procedeu — atît față de munca celor ce creează și omologhează noile produse, cît și față de consumatorii cărora una li se promite și alta li se oferă. Desigur o situație specială o au preparatele și semipreparatele cu-

O CONSFĂTUIRE INTERESANTĂ ȘI UTILĂ

Traducându-se în viață indicațiile partidului cu privire la sarcinile ce revin sindicatelor în dezvoltarea conștiinței socialiste a salariaților și educarea acestora în spiritul idealurilor noastre comuniste, în unele întreprinderi agricole de stat s-a trecut la utilizarea tuturor mijloacelor create în vederea desfășurării acestei munci. S-au găsit și se găsesc, totodată, forme noi, interesante, de atragere a salariaților către biblioteci, sălile de cursuri și de conferințe, către aparatele de radio și televiziune, pentru dezbaterile createore a principalelor probleme legate de planul de producție pe anul în curs.

Din acest punct de vedere, ni s-au părut deosebit de instructive dezbaterile ce au avut loc, de curind, în cadrul unei consfătuiri ce s-a desfășurat la I.A.S. 30 Decembrie, pentru a se analiza activitatea culturală de masă și a se găsi noi căi de intensificare a acțiunilor respective. Președinții comitetelor sindicatelor responsabili pentru problemele activității culturale, ceilalți participanți la consfătuire au urmărit cu interes expunerea lui Ion Șerban, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. 30 Decembrie, care a arătat cum sînt defalcate sarcinile de plan, cum sînt dezbătute și popularizate prevederile respective, cum se iau angajamentele în vederea depășirii planului și cum sînt evidențiate fruntașii în producție în cadrul ședințelor comitetului oamenilor muncii și comitetului sindicatului. De asemenea, președintele sindicatului de la unitatea gazdă s-a referit la acțiunile ce sînt întreprinse de comitet în scopul cunoașterii de către salariați — prin grupele sindicale — a tuturor documentelor de partid și hotărârilor Consiliului de Miniștri, ca și cele îndreptate spre creșterea nivelului profesional al oamenilor. Printre modalitățile importante utilizate în vederea extinderii metodelor moderne de lucru, comitetul sindicatului de la I.A.S. 30 Decembrie folosește cu eficiență schimburile de experiență la care participă muncitori și specialiști, în probleme cum sînt lucrul în sere, combaterea bolilor și dăunătorilor plantelor, menținerea igienei la locurile de muncă extinderea inovațiilor și raționalizărilor.

Deosebit de interesante au fost și referatele prezentate de președinții comitetelor sindicatelor de la I.A.S. Afumați și I.C.C.P.T. — Fundulea, cu privire la modul cum se acționează în unitățile respective în ce privește atragerea lucrătorilor și specialiștilor spre o activitate culturală diversă și atractivă. Între altele, Dumitru Proca, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. Afumați a subliniat că, în această întreprindere mai bine de 500 de salariați sînt abonați la diferite ziare și reviste, că lectura și studiul unor articole sînt de maximă utilitate în ridicarea nivelului ideologic și profesional al oamenilor. Totodată, la I.A.S. Afumați biblioteca este zilnic cercetată (în 1972 înregistrându-se 410 cititori), iar vizionarea filmelor și programelor de televiziune educative, urmărirea gazetelor de perete și a programelor stației de radio-

amplificare, au devenit aici o obișnuință.

Utile pentru participanții la consfătuire — au fost și informațiile aduse de Gheorghe Băran, președintele comitetului sindicatului de la I.C.C.P.T.-Fundulea, care a insistat asupra discutației în colectiv — în grupele sindicale — a problemelor legate de cunoașterea sarcinilor, a rezultatelor ce se obțin, de agitația vizuală. Comitetul sindicatului se preocupă aici intens de atragerea a cât mai mulți salariați la discuții, pentru a se dezbate ideile, punctele de vedere, convingeri și atitudini novatoare. Toți cercetătorii care se deplasează în străinătate, la schimburi de experiență, expun rezultatele valoroase întâlnite în unitățile vizitate. Alți specialiști, fac expuneri interesante despre probleme noi și actuale, colaborează la gazetele de perete etc. Comitetul sindicatului se ocupă temeinic și de cunoașterea cât mai rapidă a rezultatelor obținute de sectorul de cercetare, spre a fi aplicate în producție, după cum cercetătorii institutului de la Fundulea expun experiențele lor studenților de la Institutul agronomic — în această problemă organele sindicale fiind prezente permanent.

În laboratorul agricol al C.A.P. 'Urtași, județul Prahova, la una din lecțiile din cadrul cursurilor agrozootehnice

Foto : C. DUMITRU

VITRINA TEHNICĂ

3 NOI MANUALE UNIVERSITARE

În Editura didactică și pedagogică au apărut trei noi manuale universitare, pentru studenții care studiază probleme din domeniul agriculturii. Primul manual se intitulează „Botanică sistematică” și este semnat de I. Todor și N. Moraru; el se adresează studenților din anul al II-lea de la facultățile de științe naturale, agronomie, silvicultură, farmacie și biologie. „Viticultură generală”, cel de al doilea manual universitar apărut recent, este semnat de T. Martia, de la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București. Volumul se adresează studenților anului al III-lea și al IV-lea de la facultățile de horticultură, agricultură, precum și inginerilor horticultori și agronomi.

Sub semnătura academicianului Grigore Obreja și a lui P. Ștefan, de la același institut bucureștean, a apărut volumul intitulat „Pedologie”, care se adresează studenților de la facultățile de agricultură, horticultură și îmbunătățiri funciare, din anii II. De asemenea, lucrarea este utilă specialiștilor din producție,

DEONTOLOGIE VETERINARĂ

După ce prezintă evoluția istorică a deontologiei (studiul îndatoririlor ce revin medicului) în care un loc ocupă „jurământul” hipocratic și practica medicinei veterinare, caracteristica principiilor deontologice la romani și arabi, în Evul mediu și în Epoca modernă, autorii acestei lucrări, prof. univ. dr. docent Eugenia Păstea, conf. univ. dr. Florea Birz și dr. Constantin Vișan, — se ocupă deosebit de elementele juridice ale problemei, referindu-se cu precădere la obligațiile specifice ale medicului veterinar. Capitolele următoare se ocupă de îndatoririle acestora față de animalele bolnave, de obligațiile față de colegi, de public, de autoritatea de stat și de profesioniștii din agricultură și zootehnie.

De asemenea, lucrarea abordează problemele deontologiei cercetării specifice în medicina veterinară, obligațiile medicului veterinar de laborator, în sfârșit, deontologia învățămîntului medical ve-

O experiență valoroasă sindicală, în ce privește problemele muncii culturale de masă, au înfățișat și Ion Niță, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. Avicola-Mihăilești, Constantin Lungu, președintele comitetului sindicatului de la I.A.S. Ciorogirla, Cornelia Berbeci, responsabilă cu activitatea culturală a comitetului sindicatului de la I.C.N.A.

Numeroși participanți la consfătuire, care au luat cuvîntul, au apreciat că în prezent nu pot fi concepute rezultate bune și foarte bune în producție, fără ca salariații să fie sprijiniți prin o vie și rodnică activitate culturală, spre a-și ridica permanent nivelul cunoștințelor. De aceea, sub îndrumarea organizațiilor de partid, se impune ca acum, în lunile cînd în cîmp lucrările sînt în general sistate, să se întreprindă multiple și fructuoase acțiuni sindicale. În sprijinul cursurilor de instruire, pentru lărgirea numărului de cititori ai bibliotecilor, pentru crearea unor formații artistice — acolo unde încă nu există, — pentru folosirea numeroaselor mijloace ce sînt asigurate în unități în vederea utilizării timpului liber al salariaților, în chip util, reconfortant, educativ.

În această problemă, comitetele sindicatelor au datoria să analizeze periodic cum se desfășoară activitatea culturală și să ia de îndată măsurile ce se impun pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin.

Constantin MOCANU

secretarul

Uniunii Sindicatelor din agricultură, industrie alimentară și gospodărirea apelor

BREVIAR JURIDIC

NOUL COD AL MUNCII

Recent, în Buletinul Oficial nr. 140 (din 1 decembrie 1972) s-a publicat noul Cod al Muncii al Republicii Socialiste România, votat nu de mult de Marea Adunare Națională.

Adevărată cartă a muncii, cum pe bună dreptate este definit, noul Cod al Muncii vine să consfințească relațiile de muncă statornicite astăzi în țara noastră.

Pentru prima oară sînt înscrise — fapt ce reprezintă o trăsătură de bază — principiile generale privind relațiile de muncă, principiile a căror aplicare se întinde asupra tuturor raporturilor sociale de muncă din țara noastră.

Asa cum se arată chiar în preambulul noului act normativ, în societatea socialistă telul suprem al întregii activități îl constituie omul, creșterea continuă a bunăstării sale materiale și spirituale — pe baza principiilor eticii și echității socialiste — afirmarea multilaterală a personalității umane. Pe măsura creșterii producției și productivității muncii, a făuririi unei economii avansate, de o înaltă eficiență, a sporirii venitului național se creează condițiile necesare pentru ridicarea nivelului de civilizație și cultură a întregului popor, creșterea veniturilor obținute prin muncă, dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii, a măsurilor de ocrotire a sănătății, asigurarea condițiilor pentru trecerea la reducerea săptămînii de lucru.

În Cod se prevede că oamenii muncii, în calitate de producători ai valorilor materiale și spirituale și, în același timp, de proprietari ai mijloacelor de producție, ai întregii avuții naționale, au dreptul și datoria de a desfășura o muncă utilă pentru societate bunăstarea și interesele fiecăruia fiind legate organic de bunăstarea și dezvoltarea societății în ansamblu. Această participare se face direct sau prin reprezentare în organele de conducere colectivă, precum și prin alte forme organizate de participare colectivă a celor ce muncesc la soluționarea problemelor din unități.

O precizare importantă este făcută în art. 12 din noul Cod, în sensul că oamenilor muncii le este garantat dreptul la odihnă și repaus pentru refacerea forței de muncă, pentru desăvîrșirea pregătirii profesionale și lărgirea orizontului cultural, la condiții de muncă — prin măsuri de securitate și igienă a muncii — care să le asigure apărarea vieții și sănătății, ajutoare materiale în caz de incapacitate temporară de muncă, pensii etc.

Demn de menționat este, de asemenea, faptul că, pentru prima dată în legislația noastră, Codul Muncii stabilește drepturile și îndatoririle specifice diferitelor domenii de activitate în parte. S-a creat astfel cadrul legal adecvat pentru elaborarea unor statute care să reglementeze raporturile de muncă, criteriile de încadrare și promovare a personalului și alte reguli specifice, acolo unde natura activității o impune, ca de exemplu: în industrie, construcții, transporturi, agricultură, precum și activitățile social-culturale.

În art. 32 din noul Cod al Muncii sînt precizate problemele specifice sectorului agriculturii și silviculturii. Se prevede bunăoară că oamenii muncii din aceste ramuri de producție au îndatorirea să pună în valoare întregul potențial productiv al fondului funciar și silvic, să se preocupe de înlăturarea oricăror forme de risipă și degradare a terenurilor agricole, să asigure dezvoltarea zootehnicii și producției animale, în vederea sporirii continue a producției agricole, a productivității și eficienței muncii, a belșugului de produse agroalimentare. Pentru aceasta, fiecare lucrător din agricultură, arată Codul Muncii, trebuie să se preocupe de valorificarea la maximum a posibilităților create prin eforturile întregii societăți, pentru aplicarea pe scară largă a cuceririlor științei și tehnicii avansate în producția agricolă, extinderea mecanizării complexe, a chimizării și irigațiilor.

În același timp, lucrătorii din unitățile agricole de stat trebuie să asigure folosirea rațională a fondurilor investite și a tehnicii noi, să realizeze o înaltă productivitate a muncii și o rentabilitate sporită, astfel încît unitățile agricole de stat să constituie un model de organizare științifică a producției agricole.

Ne propunem ca, în următoarele articole să ne oprim mai insistent asupra principiilor noului Cod al Muncii privind încadrarea și promovarea în muncă, remunerarea, disciplina socialistă a muncii, timpul de lucru și de odihnă și alte aspecte reglementate prin acest act normativ.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

După o discuție fructuoasă, în jurul mesei rotunde, cu privire la mersul activității microcooperativelor lor (fotografia din stînga), micii agricultori, aflați în tabăra pionierescă de la Dragomirești-Vale, s-au amuzat copios în compania actorilor de comedie Puiu Călinescu și Dodu Ionescu (fotografia din dreapta).

Foto : D. CONSTANTINESCU

MARILE AMBIȚII ALE MICILOR COOPERATORI

Sincer să fiu, cînd am auzit vorbindu-se prima oară despre microcooperative — aceste unități agricole liliputane, constituite în cadrul multor școli de cultură generală din satele patriei — m-am dus cu gîndul, la o simplă joacă de copii. Zilele trecute am avut prilejul să cunosc pe cîțiva dintre conducătorii unor asemenea cooperative agricole în miniatură — președinți, contabili șefi, vicepreședinți — toți elevi în clasele a cincea, a șasea sau a șaptea care, pe timpul vacanței școlărești s-au adunat, într-o tabără pionierescă, la Liceul agricol din Dragomirești-Vale, județul Ilfov. Ei discutau cu matură chibzuință referitor la raportul și modul de a munci în cadrul microcooperativelor agricole. Auzindu-i cum vorbesc despre organizarea muncii și roadele strădaniei lor pe tărîmul agriculturii, văzîndu-i cum se interesează de diferitele lucrări pe care le au de efectuat pe loturile microcooperativei, mi-am dat seama că, această activitate a lor, departe de a fi o simplă joacă de-a plugăria, țintește către zonele înalte ale formării omului ce va lucra mîine pe ogoare.

— Desigur, releva ing. Gheorghe Popescu, membru al Comitetului Executiv al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, directorul Liceului agricol Dragomirești-Vale și, totodată, director al Taberei republicane de odihnă și instruire a cadrelor de conducere din microcooperativele agricole de producție pionierești, scopul constituirii unor asemenea unități agricole de mici proporții în cadrul școlilor este, în primul rînd, cel educativ-formativ. Nu trebuie să uităm că cei care astăzi, mai în glumă, mai în serios, se ocupă de bunul mers al microcooperativelor, mîine vor fi chemați să conducă marile unități ale agriculturii noastre socialiste. Tocmai de aceea,

considerăm că e cît se poate de bine să li se imprime de acum spiritul de disciplină în muncă, conduita unor adevărați conducători. Aici, în tabără, le-am oferit prilejul de a se întîlni cu reprezentanți de frunte ai agriculturii noastre și ai organizației de pionieri, cu specialiști, de a face ei între ei un larg schimb de experiență.

Răsfoim cartea de onoare a taberei, în care este consemnată întreaga activitate desfășurată. Într-adevăr, zilele trecute micii agricultori au avut bucuria de a-i avea în mijlocul lor pe prof. Nicolae Ștefan, șeful Departamentului agriculturii cooperatiste și al gospodăriilor populației din cadrul M.A.I.A.A., pe prof. Virgil Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, pe Titus Popescu, vicepreședinte al U.N.C.A.P., pe prof. Ion Dinu, decanul Facultății de zootehnie din București, pe dr. ing. Teodor Marian, director în M.A.I.A.A. și alte cadre cu funcții de răspundere cu care au întreținut vie și utile colocvii. Micii agronomi s-au interesat îndeaproape despre o seamă de lucrări din cultura plantelor și creșterea animalelor, despre modul de combatere a dăunătorilor, despre unele aspecte ale organizării și retribuirii muncii. La fel de avizi de noi cunoștințe s-au dovedit a fi Costel Cepoi, președintele microcooperativei de la Școala de cultură generală din Drăgușeni, județul Suceava, ca și Dorin Turcaș, din Vințul de Jos, județul Alba, Dumitru Dumitrescu de la Gîrla Mare, județul Mehedinți, ori Lucia Păcuraru, din Secușeni-Bihorului.

Stăm de vorbă cu Daniel Ceaușescu, elev în clasa a VII-a la Școala de cultură generală din Galicea, județul Vilcea, președinte al microcooperativei agricole pionierești :

— În 1972, ne spune el, am cultivat

în cadrul microcooperativei noastre, pe 5 hectare, grîu, porumb, cartofi și legume. Cooperativa noastră este, ca și cea mare din sat de altfel, organizată pe ferme, fiecare fiind condusă de un șef de fermă și un contabil-economist. La ferma cerealiară, condusă de Dorina Niți, am obținut o producție de grîu de 4000 kg la hectar, iar la porumb — 5500 kg ; la cartofi producția a fost de 29000 de kg la hectar. Foarte bine am „ieșit” și cu legumele. În total, am avut un beneficiu de 28700 lei, bani pe care i-am folosit pentru amenajarea unui atelier-școală pentru procurarea unei mașini de sudat, a unui polizor electric și a citorva mașini de cusut.

— Și noi, relatea Ioan Roșca, președintele microcooperativei agricole de pe lângă Liceul de cultură generală din Liteni, județul Suceava, am cultivat în 1972 tot 5 hectare de teren. Întreaga suprafață am plantat-o cu cartofi, din trei soiuri. Ne-am propus să urmărim, în principal, trei obiective : stabilirea, prin comparație, a celui mai productiv soi, autoconducerea procesului de producție și cunoașterea din punct de vedere științific a fiecărei lucrări ce-rute de această cultură. Elevii au fost organizați pe 12 brigăzi și 36 de echipe, fiecare primind sarcini precise legate de îngrijirea terenului, prașit, recoltat. Am dat, pentru fiecare hectar cultivat, cite 20000 kg. de gunoi de grajd și 500 kg de îngrășămintă chimice, iar prașile cite au fost necesare. Producția obținută a fost de 20000 kg de cartofi la hectar. Din vînzarea produselor a rezultat un beneficiu de 40000 lei, din care 23000 lei, conform contractului, i-a luat cooperativa agricolă din comună, care ne-a pus la dispoziție terenul și celelalte mijloace necesare, iar 17000 lei au revenit școlii. Acesta a fost însă primul an de activitate. În anul viitor sperăm să avem rezultate și mai bune, să ne întrecem chiar cu cooperativa cea mare din comună.

La asemenea mari ambiții, ce-ai putea să le urezi micilor cooperatori decît succes și rodnicie !

P. VOICULESCU

Dialog cu cititorii

În primul rînd, am dori să mulțumim tuturor colaboratorilor și corespondenților noștri care ne-au adresat felicitări și urări cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a proclamării Republicii și al Anului Nou 1973. Ținem să-i asigurăm în mod deosebit pe Moș Tache Vasilache, prof. Andrei Bandurovski și alți vechi prieteni ai revistei că și în acest an, firește chiar mai mult decît în cel care a trecut, ne vom strădui să rezolvăm cu atenție și operativitate scrisorile primite la redacție, dînd fiecăreia cursul cuvenit. Menționăm că rubrica „Scrisori de la corespondenți” va fi extinsă anul acesta, pentru a putea cuprinde volumul sporit de note și informații pe care le primim zilnic la redacție de la cititorii revistei.

Dr. Claudiu Lisovschi-Cheleşanu din Cluj ne-a trimis un plugușor care, din păcate, a sosit cu întîrziere la redacție și nu l-am putut publica în numărul festiv. Am reținut însă hotărîrea lucrătorilor de pe ogoare, din rîndul cărora face parte și autorul tradiționalului colind :

Vrem ca-n anul care vine
Să muncim mai mult, mai bine !
Să avem în toate spor
În fabrici și pe ogor
Și cu toți, la o chemare
Să venim cu mic, cu mare
Și-nfrățiți mină în mină
Țării să-mpletim cunună ;
Cunună din spice mari
De la meșteri făurari,
Cunună din spice dese
De la fete și mirese
Cunună de sărbători
De la bătrîni și feciori.
Și-așa prinși în horă roată
Să urăm încă o dată
La mulți ani și sănătate !

Mai mulți cititori — printre care și unii directori de la casele agronomului — ne-au solicitat amănunțe în legătură cu noul concurs de articole, dotat cu premii, despre cea mai bună experiență proprie în agricultură. În acest scop, am considerat necesar să mai publicăm regulamentul concursului, mai ales pentru noii abonați la revista „Agricultura” — cărora le adresăm rugămîntea să participe cu curaj și încredere la concursul amintit, să ne scrie despre activitatea colectivelor de muncă din care fac parte.

Este bine ca, împărtășind experiența dobîndită în 1972, să se arate, pe scurt, și ce se face în acest an pentru obținerea de producții sporite și eficiente, pentru realizarea tuturor sarcinilor de plan pe 1973 — an hotărîtor în îndeplinirea cincinalului înainte de termen. Desigur, trebuie scos în evidență efortul plener al lucrătorilor din agricultură și aceasta nu prin vorbe, ci prin fapte, în mod convingător.

Tuturor celor care vor să participe la concursul nostru, le precizăm că pot să ne trimită imediat corespondențele lor, pe adresa indicată. Cu cît vor trimite mai multe corespondențe, cu atît va fi mai bine, avînd astfel posibilități sporite în cîștigarea unui premiu.

Primul concurent a fost înregistrat ieri la redacție, în persoana tov. Nicolae Bogluț, inginer șef la cooperativa agricolă Călăcea, județul Bihor, care ne-a trimis un articol despre experiența obținută în aplicarea acordului global și efectele lui în zootehnie.

Frederic Moises din Rurpa, județul Brașov, face unele observații cu privire la rubrica „Magazin sportiv”. Sintem de acord, tovarășe Moises, că cititorii noștri pot să scrie și la rubrică de sport, mai ales cei care au pasiune pentru o disciplină sau alta. Despre fotbal am scris, în repetate rînduri, iar completările dv sînt prea amănunțite pentru revista noastră ; sînt mai potrivite poate pentru o publicație de specialitate. Noi vă mulțumim și așteptăm să ne mai scrieți.

Stimați cititori, adresăm din nou rugămîntea de a ne scrie ce articole v-au plăcut mai mult din revista „Agricultura” și cum v-au ajutat ele în munca dv. ; totodată, să ne arătați ce ați mai dori să publicăm în anul în care am intrat, eventual să ne precizați preferințele dv. asupra rubricilor de specialitate.

În încheiere, reamintim cititorilor noștri care nu au reușit să-și reînnoiască abonamentul la revista „Agricultura” că pot face acest lucru, în cursul lunii ianuarie, la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Ing. Vasile CIAUȘU

LA ÎNCEPUT DE AN. Anul 1973 a început sub semnul unei hotărîri unanime a oamenilor muncii din agricultură de a munci și mai spornic și a folosi din plin timpul de lucru, pentru a crea toate premisele obținerii unor rezultate bune.

Prin activitatea fiecăruia — de la tractorist, la profesorul universitar — oamenii din agricultură vor să dea patriei mai multe grîne, cuceriți tehnice valoroase.

Noi, cadrele didactice din învățămîntul superior, sintem convinși că vom reuși să ridicăm acest an la nivel de simbol al puterii și capacității creatoare, românești. Cheazășie a acestor scontate biruinți ne este învățătura partidului, toți fiind unul și unul fiind toți.

Ocupîndu-mi locul în acest front, voi realiza în 1973 două lucrări științifice intitulată : „Soluțiile cu exces de umiditate din partea de vest a României și sporirea capacității lor de producție” și „Poluarea solului și consecințele asupra producției agricole”.

În același timp, îmi voi strămuta și mai mult întreaga activitate științifică în marile laboratoare vji în care se realizează hrana noastră, a tuturor — unitățile agricole de producție —

pentru a răspunde în întregime sarcinii pe care secretarul general al partidului a trasat-o oamenilor de știință : „Cercetarea poate fi considerată o activitate utilă, numai în măsura în care răspunde cerințelor societă-

bovine, distanțiere și lagăre pentru grăpele cu discuri, plite pentru cantine etc. De notat e faptul că aici se vor executa produse competitive.

O premieră industrială asemănătoare va avea loc, în curînd, și la S.M.A. Poșta

luat de aici drumul ogoarelor. Școala dispune de o bază tehnico-materială la înălțimea exigențelor impuse viitorilor mecanizatori, care obțin aici o bună pregătire ideologică și profesională. — Avem sarcini importante în 1973 — ne-a spus inginerul Valentin Ianculescu, profesor de specialitate sarcini de a căror îndeplinire depinde în mare măsură viitorul agriculturii județului nostru.

Numeroși elevi, cum sînt uteciști Ion Nedelcu și Aurel Ungureanu din anul II A, Ion Roghiu și Dumitru Baicu din anul II B, care, la ora actuală, efectuează practica în producție pe ogoare, se anunță ca niște mecanizatori de nădejde. O dovedesc notele din cataloage și gradul de îndemînare profesională pe care l-au atîns. La rîndul lor, nici „bobocii”, cei din primul an de școlarizare, nu vor să fie mai prejos. Bunăoară, Ioan Cercelaru și Ion Oprică (anul I A) sau Nicolae Mateescu, Constantin Băluță, Gheorghe Sima (anul I B), au făcut de pe acum pași însemnați pe drumul perfecționării lor profesionale (Prof. Andrei Bandurovski)

SCRISORI de la corespondenți

ții” (Prof. univ. emerit dr. doc. C. V. Oprea)

PREMIERĂ INDUSTRIALA. La stațiunea pentru mecanizarea agriculturii din comuna Stîlpu, județul Buzău, s-a amenajat, prin autoutilitare, o turnătorie de fontă. Aici se va realiza o largă gamă de piese din fontă, ca de exemplu piese de schimb pentru mașini agricole, repere care se consumă mult dar sînt „neglijate” la bazele de aprovizionare etc. De asemenea, beneficiarii vor putea comanda, la un preț scăzut adaptatori automate pentru

Cîlnău, județul Buzău (Alexandru Deșliu, funcționar).

LA ȘCOALA DE MECANICI AGRICOLI DIN DRĂGĂȘANI. Școala de mecanici agricoli din Drăgășani, județul Vilcea, a intrat în rețeaua învățămîntului tehnic încă din anul școlar 1959—1960, constituind principala pepinieră de cadre din această zonă. Au trecut doisprezece ani de cînd prima promoție a părăsit băncile și atelierul școlii, timp în care peste 2500 de mecanizatori — dacă avem în vedere și cursurile de scurtă durată organizate — au

CALEIDOSCOP

Frumuseșile patriei

BICAZ

Vlahuță, Hogaș, Sadoveanu și mulți alți maestri ai verbului și-au înmănat până în frumusețile de neaccesis ale Văii Bistriței, pe care specialiștii o consideră, azi, cel mai „circulat” colț de țară.

Bicazul și împrejurimile sale sînt vizitate anual de cel puțin două milioane de oameni. Se poate spune, fără nici o exagerare, că Bicazul a devenit în anii noștri un nod al turismului românesc. Bicazul nu este numai un monument al naturii, ci și un mare obiectiv al industriei noastre energetice. Bicazul nu este numai orașul pe unde trec turisții în drum spre înălțimile de basm ale Ceahlăului, spre ufuitoarele chei ale Bicazului sau stațiunea Lacul Roșu — liniștită ca o mănăstire — ci este și un monument al muncii și inteligenței românești, ridicat în anii socializmului. Aici s-a construit prima noastră hidrocentrală electrică, urmată de un lanț de hidrocentrale, înșiruite în aval, pe Bistrița argintie. Aici s-a realizat prima amenajare hidroenergetică modernă a unui riu interior din România și tot aici a fost prima mare școală a constructorilor — mii și mii — care au așezat după aceea noi stele în

constelația energiei noastre — Argeș, Portile de Fier, Lotru.

La punctul Izvorul Muntelui, între doi versanți muntoși, a fost înălțat, chiar pe albia Bistriței, un mare baraj din beton; înălțimea — 127 m. În spatele său, în amonte, s-a format un lac de acumulare, lung de peste 35 km și conținând 1 330 000 000 metri cubi de apă. De la lac, pe sub munte, printr-un tunel lung de 8 km, apa circulă în pantă și iese la Stejarul, unde se află hidrocentrala Mai jos, de Bicaz, pe Bistrița, pînă la Bacău — cale de 84 km — au început să dea lumină noile centrale de la Pingărași, Vaduri, Piatra Neamț, Roznov, Zăcău, Costișa, Buhuși, Racova, Gîrleni, Bacău. Toate acestea, împreună cu cea de la Stejarul, au o putere instalată cam tot atît cît aveau toate centralele electrice din România anulul 1938.

Bicazul are atracții deosebite. Lacul său cheamă mereu pe pescari, căci este foarte bogat în pește. Pe apele sale flota de vapoare oferă plimbări de neuitat. În jur sînt cabane foarte căutate — Izvorul Muntelui, Baraj — campinguri și mult apreciatul motel „Cristina” înălțat chiar în portul Bicaz. Ceahlăul, cu toate splendorile și legendele sale, mănăstirea Durău cu ale sale picturi din secolul trecut, sînt la doi pași.

Și, nu uitați cînd ajungeți la Bicaz să poposiți neapărat la muzeul orașului: veți afla multe despre aceste locuri!

I TOMESCU

SALVAT DINTRE GHEȚURI

Faptele pe care le relatăm s-au petrecut în Canada. Avionul care în ziua de 8 noiembrie a anului trecut efectua o cursă de salvare între Cambridge Bay și Yellowknife avea la bord 4 persoane: pilotul, Martin Hartwell de 45 de ani, o infirmieră, Judith Hill, de 27 de ani, o asistentă, Neemea Nulliayok, gata să nască și un tinăr eschimos David Kootok în vîrstă de 14 ani, aflat într-o gravă criză de apendicită.

Zborul se desășura în condiții bune cînd, pentru motive imposibile de explicat, pilotul a rotat semnalul balizei radio de la Contopyto Lake, la 370 de km est de lacul Marele Urs și s-a rătăcit. Pufin după aceea el a fost silit să execute o aterizare forțată într-o regiune complet pustie.

În aceeași seară, s-a declanșat o vastă operație de căutare la care au participat nu mai puțin de 15 avioane. În ciuda condițiilor foarte grele create de furtuna de zăpadă, acestea și-au desfășurat acțiunea fără rezultat timp de 32 de zile. Ce s-a împlinit în acest timp cu pasagerii avionului pierdut?

Judith Hill infirmiera, a fost ucisă de șocul pe care l-a suferit avionul în clipa cînd a luat contact cu pămîntul. Eschimosă, aflată oricum în fața unei nașteri complicate, a murit după cîteva zile. Tinărul eschimos a supraviețuit alături de pilot timp de 23 de zile după care a murit și el.

În cursul primelor aproximativ 3 săptămîni, cei doi supraviețuitori s-au hrănit numai cu slabele rezerve de care dispuneau în așa-numitele pachete de salvare, care se aflau în dotarea oricărui avion care survolează regiunile arctice.

Aceste pachete conțin medicamente de primă necesitate și rații de alimente care fac posibil ca 5 persoane să reziste timp de o săptămîină în caz de accident. După ce aceste slabe resurse s-au epuizat, Hartwell zgîria crusta de gheață pentru a descoperi cițiva licheni cu care să se hrănească. Pentru a-și potoli setea el topea în gură zăpadă. Ceea ce e interesant de notat este că bravul pilot avea amindouă picioarele fracturate, astfel încît nu se putea deplasa aproape de loc. În cursul nopții el se adăpostea cum putea în epava avionului învelindu-se cu ce se afla la bord.

Pînă în cele din urmă, un slab semnal radio emis de un aparat de salvare aflat prin minune în bună stare printre rămășițele avionului a fost recepționat

DE LA LUME ADUNATE

„OF, INIMIOARA”

Ultimele și minunatele țesuturi musculare al inimii — izvor de poezie, cîntece, legende și romantism — în greutate de 200-250 de grame, propulsează singele pe un itinerar de aproximativ 100 000 km.

„Pompind” în 24 de ore o cantitate de 19 000 kg de sînge, inima noastră dezvoltă o forță echivalentă cu aceea care ridică o greutate de 75 kg la cca 210 m înălțime. Deci, într-o viață de om, 60

— Dinsul e rămas acolo de la Revelion!

Desen de Nic. NICOLAESCU

de un avion de pasageri — preferat o cursă regulată în regiune. Și, așa a fost posibil ca după 32 de zile de izolare Martin Hartwell să fie salvat viu dintre ghețuri.

Pentru a fi reperat, el a fost silit să aprindă cu ce a putut găsi printre resturile aparatului său, un foc. Fumul a fost observat de un elicoter al armatei canadiene, care s-a putut astfel așeza la locul catastrofei.

„Martin Hartwell era atît de înebunit de bucurie cînd a văzut apropiindu-se aparatul nostru, încît ne-a înlîmpinat tirindu-se pe genunchi” — a declarat ulterior presei dr. W. Harrison, primul om cu care a luat contact supraviețuitorul ghețurilor arctice.

HOII POLARI INFRING BLOCURILE DE GHEAȚĂ

Exploratorii regiunilor polare instalează de obicei în taberele de bază principalele depozite de alimente, iar pe traseele pe care merg depozitele mai mici ca să păstreze puțină hrană pînă la întoarcere. Dar nu întotdeauna găsesc ceea ce lasă pe traseu, căci urșii albi distrug nu numai alimentele, pe care le devorează, dar pînă și prelatele din care sînt confecționate corturile-depozite. Nu o dată exploratorii au acoperit corturile cu blocuri mari de gheață și zăpadă. Așa a procedat pe fîrmlul estic al Groenlandei exploratorul austriac Paier. Această încercare nu a avut nici un rezultat căci puternicul urs polar a reușit să cea mai mare ușurință să îndepărteze blocurile de gheață și să mîncească totul.

„DADACA” BYRMA

Atunci cînd dresorul Dick Owen a început o nouă nevoie să ia la repetiție și pe micuțul său fiu Paul, în vîrstă de numai 10 luni. Altă soluție nu era căci mama copilului, soția dresorului, trebuia în același timp să joace în arena circuitului ambulant aflat în turneu în Anglia. Nu aveau cu cine lăsa copilul. Owen nu știa de cine să se ocupe mai întîi, de Paul sau de Byrma. Dar tată că Byrma i-a venit în ajutor din proprie inițiativă: de cîte ori Paul începe să plîngă Byrma se grăbește să vină la căruciorul lui și pînă în funcțiunea trompa îi hrănește cu laptele din biberon. Copilul și nastîmpă, foamea încetează plînsul și Byrma continuă liniștită exercițiile de dresură.

MAGAZIN SPORTIV

LAUREAȚII ANULUI 1972

Pe baza sondajului de popularitate întreprins de ziarul „Sportul” și ținîndu-se seama de valoarea performanțelor obținute în anul Olimpic 1972, a fost alcătuită lista primilor 10 sportivi ai anului respectiv.

În cea mai mare parte, lista laureaților coincide cu cea pentru care și-a exprimat opțiunile revista noastră, care a indicat 6 din cei 10 ce figurează în lista oficială.

Cele mai multe voturi au fost obținute de Ivan Patzaichin (Dinamo) pentru rezultatele lui: o medie de aur și — împreună cu Serghei Covaliov — una de argint, la jocurile olimpice de la München. Interesant e că pentru prima dată apare în fruntea acestei ierarhii stabilite de marea public, un reprezentant al canoai. Doar în 1963 și 1966, Aurel Vernescu se mai clasase pe primul loc, dar nu la canoie, ci la caiac. În rest, începînd din 1959, Iolanda Balas ocupase fotoliul de onoare de 6 ori — în 1959, 1960, 1961, 1962, 1964 și 1965 — Ion Baciu la lupte în 1967, Vîrîcica Viscopoleanu la atletism în 1968, ultimii ani — 1969, 1970 și 1971 — fiind dominați de Ilie Năstase (tenis) care obținuse cele mai multe sufragii.

Revenind la clasamentul primilor 10 sportivi vom insista în mod deosebit asupra celorva laureați pe care marea public i-a socotit a fi „de prim plan”, înaintea altora cu succese mai multe și mai categorice. De exemplu, la box, Ion Alexe a obținut cîștigul de cauză în fața lui Calistrat Cuțov — preferat de noi și de alți croniciști de specialitate — deoarece a fost singurul pugilist care în 1972 la München, în mod adevărat, Credem că, într-adevăr, Ion Alexe are șanse mari să progreseze și deci să realizeze la categoria lui — grea — meciuri de mare atracție, spectaculoase, dacă își va îmbunătăți condiția fizică și va deveni mai îndrăgnet.

Dintre ceilalți laureați, sîntem incredințați că Ilie Năstase și Ion Tîrîc (tenis), Argentina Menis și Valeria Bufanu (la atletism), Dan Iuga (la tir), Gheorghe Berceanu și Nicolae Martinescu (la lupte), Gheorghe Gruia (handbal) și Cornel Dinu (fotbal) au posibilități reale să progreseze, și deci să aducă patriei noastre alte succese de răsunet.

Firește, nu putem încheia aceste rînduri fără să adresăm din inimă felicitări tuturor celor ce figurează în rîndul primilor 10 sportivi ai anului urîndu-le un drum plin de satisfacții în anul pe care l-am început, cînd îi asteptăm alte mari competiții dificile, dar în măsură să le aducă o nouă confirmare a măiestriei și voinței lor de a înălța drapelul țării pe cele mai înalte piscuri.

A.I. IANCU

ȘTIATI CĂ...

...celebrul fotbalist englez John Charles s-a hotărît să joace din nou la 40 de ani? El a semnat contract cu clubul Merthyr Tydfel (Liga Secundului) din Țara Galilor. Cei mai înflăcărați susținători și admiratori ai „noului” jucător sînt... fii săi Terry și Mellyn, în vîrstă de 17 și respectiv 15 ani, amîni jucători valoroși de fotbal.

...la Muzeul Grevin din Londra, unic în lume, unde sînt expuse sculpturi realizate în ceară, există și numeroși campioni ai ciclismului? După Antonin Magne, Louison Bobet, Jacques Anquetil și Eddy Merckx, acum a fost prezentat „pedalînd pe un... piedestal, bineînțeles, Daniel Morelon. „Federatia braziliană de fotbal a hotărît să nu mai legitimeze în nici o echipă jucători analfabeți? Clubul care nu va respecta această dispoziție va fi amendat cu cel puțin 8 la mîia din încasările meciului respectiv. Totodată, nici un jucător nu va mai putea susține mai mult de 65 de meciuri pe an.

...stadioul echipei Tottenham Hotspur este unul dintre cele mai frumoase din Londra? În jurul stadionului, magazinele sînt tapetați în culorile clubului respectiv, trei dintre aceste „buticuri” sînt specializate în vînzarea unor obiecte mult căutate de către suporteri, îndeosebi: fulare de asemenea, în culorile echipei) și fotografiile jucătorilor. Pe toate zidurile din jurul stadionului este pictat cu litere enorme cuvîntul „SPURS” (pîneni). Stadionul propriu-zis este un fel de... vapor enorm unde culoarele, vestiarele, scările zidurile sînt vopsite asemenea unui urias transatlantic al flotei engleze. Tribunele sînt confortabile și dispuse pe trei nivele în sfîrșit, gazonul — după aprecierile ziaristului Roland Passerant de la ziarul „L'Humanité” — se pare că este cel mai frumos din lume.

În centrul orașului Stuttgart (R. F. a Germaniei) trecătorii au putut face o constatare interesantă. Din timp în timp, cițiva oameni tineri aduceau găleți albe cu iarbă de pășune, care nu poate fi considerată tocmai o plantă decorativă și le așezau direct în Piața Charlotte, unde circulația este foarte intensă. Într-adevăr, această ciudată acțiune nu are scopul de a înfrumuseți aspectul orașului ci constituie o experiență a Universității Heubheim. Secția „alimentația plantelor” testează aici o soluție menită să imunizeze plantele comestibile împotriva absorbției de metale grele, nocive. Deoarece, bunăoară, plumbul din gazele de eșapament este în mod normal absorbit de legume iar prin consum trec în organismul omenească, experimental din centrul orașului Stuttgart este de mare importanță. La mijlocul anului 1973 se va ști dacă soluția experimentată face posibilă cultura de legume la marginea străzilor cu circulație mare, fără a primejdui sănătatea oamenilor.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 7 — 13 ianuarie 1973

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 9,00; 10,00; 11,00; 14,00; 15,00; 17,00; 21,00; 23,00; 24,00; 2,00; 4,00; 5,00; programul II: 6,05; 9,30; 12,00; 14,00; 17,00; 19,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 17,00; 20,00; **Duminică** programul I: 6,00; 11,00; 14,00; 15,00; 21,00; 23,00; 24,00; 2,00; 4,00; 5,00; programul II: 9,30; 14,00; 17,00; 20,00; 23,00; 0,55; programul III: 19,30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 13,00; 16,00; programul III: 22,00.

EMISIUNE PENTRU SATE:
DUMINICA: programul I: 9,00 — **ORA SATULUI.** În fiecare zi de lucru — 6,20 **JURNAL AGRAR.**

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 6,05; 11,00; 19,30; programul II: 7,05; 13,00; 16,00; 19,00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6,05; 10,05; 12,30; 17,25; programul II: 7,05; 9,35; 11,30; 15,00; 19,30.

MARTI: Muzică populară: programul I: 6,05; 10,05; 12,30; 14,40; 17,30; 21,00; programul II: 7,05; 9,35; 11,30; 13,30; 17,00; 20,05.

MERCURI: Muzică populară: programul I: 6,05; 10,05; 12,30; 14,30; 17,30; 20,40; programul II: 7,05; 9,35; 12,15; 13,00; 16,30; 19,30.

JOI: Muzică populară: programul I: 6,05; 10,05; 12,30; 16,05; 20,40; programul II: 7,05; 9,35; 11,00; 12,15; 13,30; 17,00; 19,30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6,05; 10,05; 12,30; 16,05; 20,40; programul II: 7,05; 9,35; 11,30; 12,15; 13,30; 17,05; 19,30.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 6,05; 10,05; 12,30; 13,30; 17,30; 20,40; programul II: 7,05; 9,15; 13,30; 17,05; 19,30; 22,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: PROGRAMUL I: 8,15 — Gimnastica pentru toți; 8,30 — Cravatele rosii; 10,00 — **VIATA SATULUI:** Din cuprinsul emisiunii: Satul românesc — bilanț și perspective la început de an nou • Legende noi în Tara de Sus — un reportaj despre oameni și locuri din județul Suceava • Telefoleton „Sarcova restanțierilor...“ • Muzică populară; 11,10 — Artiști români pe scenele lumii; 12,00 — De strajă Patriei; 12,30 — Emisiune în limba maghiară; 14,00 — „360 DE GRAD“; 17,10 — Film serial pentru tineret: „Pierduți în spațiu; 18,00 — Cîntare Patriei; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL:** 20,00 — Reportaj TV: „Oameni buni în Valea Rea“; 20,20 Cîntă solista de muzică populară Pușa Poenaru; 20,30 Film artistic: „Mirii anului II“; 22,10 — Itinerar pakistanez; 22,30 — **TELEJURNAL Sport. PROGRAMUL II:** 12,30 — Promenada duminicală; 15,00 Închiderea emisiunii de prînz; 20,00 — Eroii înălțății de copii; 20,20 — Teatrul Lirie TV; 21,15 — Reportaj bucurestean; 21,30 — Romante și cîntece de petrecere; 21,55 — Telex tehnico-stiințific; 22,10 — Film serial: Mannix (reluare).

LUNI: PROGRAMUL I: 17,30 — Curs de limba franceză (reluare); 18,00 — Căminul; 18,40 — Scena; 19,00 — Săptămîna în imagini; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL:** 20,00 — Reflector; 20,15 — Străile părinților; 20,30 — Prim-plan; 20,55 Roman foileton: „Elizabeth R“; 21,40 — Steaua fără nume — Floarea din grădina; 22,40 **24 DE ORE** • Contraste în lumea capitalului. **PROGRAMUL II:** 20,00 — Seară pentru tineret.

MARTI: PROGRAMUL I: 9,00 — **TELEX:** 9,05 — Telescoală; 10,00 Curs de limba engleză; 10,30 — Căminul (reluare); 11,10 — Selecțiuni din emisiunea „Seară pentru tineret“; 11,50 — Publicitate; 11,55 — Film serial pentru tineret; 12,45 — **TELEJURNAL;** 15,00—16,00 — **LECTII TV PENTRU LUCRATORII DIN AGRICULTURA** • Organizarea muncii în acord global la cultura porumbului și a sfecelei de zahăr; 17,30 — Curs de limba rusă (reluare); 18,00 — 25 de ani de artă

plastică contemporană; 18,20 — Mindră față ardeleană...; 18,35 — Steaua polara; 19,00 — Caleidoscop cultural-artistic; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL:** 20,00 Oameni și fapte; 20,10 — Seară de teatru „Ilernani“; 22,30 — **24 DE ORE. PROGRAMUL II:** 20,00 — Telecinemateca pentru tineret; 21,30 — Noutăți folclorice; 21,45 — Viața economică a Capitalei; 22,05 — Super-vedeta (reluare).

MERCURI: PROGRAMUL I: 9,00 — **TELEX;** 9,05 — Reporterii noștri peste hotare; 9,25 — Prietenii lui Așchiuță; 9,55 — Publicitate; 10,00 — Curs de limba franceză; 10,30 — Steaua polară (reluare); 10,55 Telecinemateca pentru tineret (reluare); 12,25 — Prim-plan (reluare); 12,50 **TELEJURNAL;** 17,30 — Curs de limba germană (reluare); 18,00 — Studioul artistului amator; 18,15 — Semnificații; 18,35 — Tragerea Pronoexpres; 18,45 — Rapsodie pentru nai și orgă; 19,00 — **TIMP ȘI ANOTIMP IN AGRICULTURA:** • La școala milioanelor de săteni. Reportaj-anchetă despre desfășurarea învățămîntului de perfecționare profesională • Cum pregătim recolta de legume '73? Raid-anchetă în județul Constanța; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL;** 20,00 — Teleobiectiv; 20,20 — Telecinemateca: „Maigret și afacerea Saint Fiacre“; 22,00 — Lumea de mine; 22,20 — Voci tinere: Formația Azur; 22,30 — **24 DE ORE. PROGRAMUL II:** 20,00 — O viață pentru o idee; 20,25 — România în lume; 20,55 — Concert de estradă; 21,30 — Cărți și idei; 21,55 — Recital extraordinar Nicolae Herlea.

JOI: PROGRAMUL I: 9,00 — **TELEX** 9,05 — România în lume; 9,35 — O viață pentru o idee (reluare); 10,00 — Curs de limba rusă; 10,30 — Micii mesteri mari; 10,50 — Teleobiectiv (reluare); 11,10 — Telecinemateca (reluare); 12,50 — **TELEJURNAL;** 15,00 — **LECTII TV PENTRU LUCRATORII DIN AGRICULTURA** • Organizarea muncii în acord global la culturile asociate și succesive de legume • Ce trebuie să știm despre mașinile și utilajele folosite în legumicultură; 16,00 — Telescoală; 17,30 — Emisiune în limba maghiară; 18,30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18,50 — Studioul de poezie; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL;** 20,00 — Baschet masculin: **DINAMO BUCUREȘTI** — **T.S.K.A. MOSCOVA;** 21,20 — Pagini de umor; 22,10 — Tinerii despre ei înșiși; 22,40 — **24 DE ORE. PROGRAMUL II:** 17,30 — Agenda; 17,40 — Telerama; 18,10 — Film serial pentru tineret: „Pierduți în spațiu“ (reluare); 19,00 — În direct...; 19,30 — **TELEJURNAL;** 20,00 — Concertul Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii Române; **În pauză:** Bucureștiul necunoscut; 21,50 — Teatrul scurt.

VINERI: PROGRAMUL I: 9,00 **TELEX;** 9,05 — Teleenciclopedia (reluare); 9,50 — Tineri solisti de muzică populară (reluare); 10,00 — Curs de limba germană; 10,30 — Publicitate; 10,40 — Studioul de poezie TV (reluare); 11,10 — Selecțiuni din emisiunea „Promenada duminicală“ (reluare); 12,45 — **TELEJURNAL;** 16,00—17,00 — Telescoală; 17,30 — Curs de limba engleză (reluare); 18,00 — Atenție la... neatenție; 18,30 — Tragerea Loto; 18,40 — Muzică populară cu Mia Dan; 18,50 — Teleconferință de presă; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL;** 20,00 — Reflector; 20,15 — Film artistic: „Decolarea“; 21,45 — Cercetări pentru viitor; 22,30 — **24 DE ORE;** 22,45 — Din țările socialiste. **PROGRAMUL II:** 20,00 — Film serial pentru copii; 20,25 — Publicitate; 20,30 — Biblioteca pentru toți; 21,00 — Revista economică TV; 21,15 — Capodopere ale muzicii universale; 22,00 — Stadion.

SIMBATA: PROGRAMUL I: 9,00 **TELEX;** 9,05 — Ansambluri folclorice (reluare); 9,20 — A fost odată ca niciodată...; 9,50 — De vorbă cu gospodinele; 10,05 — Vetre folclorice; 10,25 — Cercetări pentru viitor (reluare); 11,10 — Concert de estradă; 11,35 — Biblioteca pentru toți (reluare); 12,05 — Capodopere ale muzicii universale (reluare); 12,50 — **TELEJURNAL;** 16,30 — Emisiune în limba germană; 18,15 — Ritm tineret, dans; 19,00 — Biruit-au gîndul. La aniversarea nașterii lui Miron Costin; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — **TELEJURNAL;** 20,00 — 52 de inițiative în 52 de săptămîni; 20,15 — Teleenciclopedia; 21,00 — Film serial: „Mannix“; 21,50 — Orașelul copiilor mai mari; 22,30 — **TELEJURNAL;** 22,40 — Săptămîna sportivă; 23,00 — Seară de romantă. **PROGRAMUL II:** 16,30 — Agenda; 16,40 — Cîntece și jocuri populare; 17,10 — Reporterii noștri peste hotare; 17,30 — Pagini muzicale de mare popularitate; 18,00 — Istoria filmului sonor. În lumea minunată a animației.

LIME B

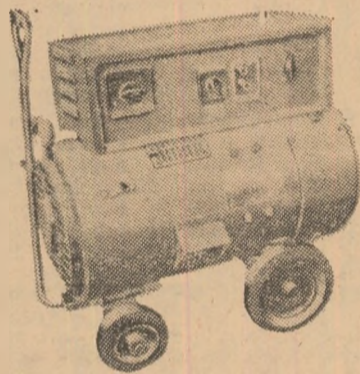
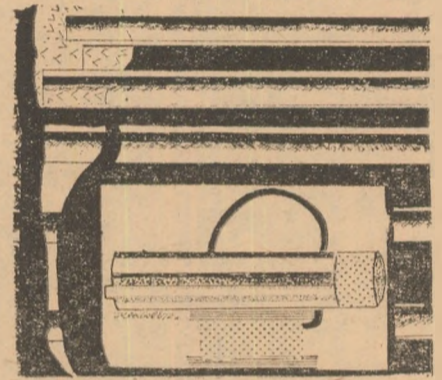
UZINA DE MAȘINI ELECTRICE BUCUREȘTI
SECT. VII Str. HO ȘI MIN Nr. 4.

PRODUCE ȘI LIVREAZĂ
MOTOARE PENTRU ELECTRO-POMPE SUBMERSIBILE
ȘI GENERATOARE

Pentru acționarea pompelor submersibile de adîncime, Uzina de mașini electrice București construiește motoare asincrone trifazate speciale submersibile.

Aceste motoare funcționează umplute cu apă și cufundate complet în apă.

Construcția lor este de tipul umed, adică bobinajul lor lucrează în direct contact cu apa, izolația fiind corespunzătoare. Este necesar ca apa pușului să fie curată, să nu conțină mai mult ca 1‰ nisip.

ANUNȚ

INSTITUTUL DE CERCETĂRI
PENTRU CREȘTEREA
TAURINELOR — CORBEANCA

cu sediul pe șoseaua București — Ploiești
km. 21, ține concurs în ziua de 8 ianuarie
1973 pentru ocuparea unui post de economist
principal cu studii superioare la ferma zoo-
tehnică.

— vechimea, 8 ani în funcții economice;
— salarizarea conf. H.C.M. 914/1968.

Informații suplimentare la telefon 17.77.43,
Biroul personal.

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA“ publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vânzarea, cumpărarea sau schimbarea unor produse materiale și utilaje între unități, precum și alte anunțuri — operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar. În condițiile de plată arătate mai sus.

Textul anunțului însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa:

Revista „Agricultura“, București, Piața Școlii nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

AGRICULTURA PE GLOB

Pedroso-Mamposton cel dintii complex hidraulic

În vecinătatea orașului Havana, capitala Cubei, se desfășoară importante lucrări de construcții hidraulice, având ca scop legarea a doua baraje printr-un canal. O asemenea lucrare se face acum pentru prima oară în Cuba. Ea va da naștere complexului hidraulic — Pedroso-Mamposton.

Lacul de acumulare Mamposton, amenajat pe micul riu cu același nume, urmează să rețină, în stadiul final, 155 de milioane de tone de apă, fiind astfel, de departe, cel mai mare lac de acumulare al țării.

Rezervorul Pedroso are o capacitate mult mai mică, deși este situat pe un riu important, Mayabeque. În această aparentă contradicție rezidă o ingenioasă soluție tehnică. Este vorba despre faptul că rezervorul Pedroso nu i s-a putut da o capacitate mai mare, deoarece aceasta ar fi pus în pericol, în cazul unei revărsări, orașul învecinat, Catalina de Guines. Și atunci, specialiștii au găsit soluția construind un canal între cele două rezervoare. Din cel mai mic, aflat pe un riu cu de-

bit mare, apa va fi pompată, în anotimpul ploilor, în cel mai mare, aflat la o distanță de 10 km. În anotimpul secetos apa va parcurge drumul invers, pentru a iriga mari suprafețe agricole din regiune. Unul dintre cei mai importanți beneficiari va fi centrul zootehnic „Valle del Peru”. În același timp, se vor bucura de binefacerile apei pășunile, culturile de

în instituțiile din această sferă de activitate, îndeosebi rezultatele obținute de cercurile de studii agricole existente în întregul sistem de învățământ de specialitate.

Expoziția a oferit numeroșilor vizitatori posibilitatea de a-și forma o idee clară despre studiile tehnice care se fac în ramura agronomiei, în zootehnie, medicină veterinară și în

ră — una dintre cele mai importante ramuri ale economiei naționale.

52 000 000 de ore

Femeile cubane desfășoară o activitate tot mai intensă în diversele compartimente ale vieții sociale. Într-un singur semestru al anului trecut, ele au participat la felurile acțiuni cu 52 000 000 de ore de muncă voluntară, contribuind în acest fel la realizarea sarcinilor importante pe care le au industria și agricultura țării. Ele activează cu precădere în cadrul sistemului de patronare a centrelor de muncă și în cadrul brigăzilor de intr-ajutorare organizate în comun de Federația Femeilor Cubane și Asociația Națională a Micilor Agricultori. De asemenea, ele aduc o importantă contribuție la zafra — recoltarea trestiei de zahăr.

În momentul de față, 50 500 de membre ale federației patronază 6 600 de centre de muncă. În același timp, 81 500 de țărânci formează 7 000 de brigăzi de intr-ajutorare. O contribuție importantă au adus-o membrele federației la recoltarea tutunului, mai cu seamă în provincia Pinar del Rio.

(După „Granma“)

Imagini din Cuba

legume, de trestie de zahăr etc.

Complexul hidraulic Pedroso-Mamposton constituie o importantă victorie asupra capriciilor naturii.

O oglindă a învățămîntului agricol

La Havana a avut loc nu de mult Expoziția națională a instruirii tehnice agricole. Ea a reprezentat o adevărată oglindă a învățămîntului agricol cuban, un mijloc eficace de a înfățișa munca ce se desfășoară

direcția folosirii mașinilor agricole.

Printre temele importante ilustrate de expoziție au fost cultura tutunului, a arborelui de cafea, de cacao, a trestiei de zahăr și a citricelor, silvicultura, genetica, creșterea bovinelor și a porcinelor, mecanizarea agriculturii etc.

În pavilionul rezervat cercurilor de studii agricole, elevii înșiși au fost cei care au dat vizitatorilor explicațiile necesare asupra specialităților studiate.

Cu prilejul expoziției, tinerii viitori specialiști s-au angajat să stăruie în continuare pe calea cercetării științifice și a activității tehnice în agricultu-

Fișier

RITMURI ÎN PRODUCȚIA AGRICOLĂ MONDIALĂ

Recent a fost dat publicității raportul anual întocmit de F.A.O. cu privire la situația mondială a alimentației și agriculturii, cuprinzând date pentru anul 1971, ultimul pentru care există statistici complete.

Producția mondială agricolă, piscicolă și forestieră — relevă raportul — a crescut în anul studiat cu 3%. Producția agricolă a țărilor în curs de dezvoltare a progresat însă numai cu 1—2%, ceea ce reprezintă o creștere mult sub cele patru procente preconizate de cel de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru Dezvoltare. În schimb țările industrializate au beneficiat de o creștere de 6%. Diferențele apar și mai contrastant atunci cînd situația este evaluată pe regiuni geografice. Astfel, în America de Nord producția agricolă a crescut cu 9%, în timp ce în America Latină ea nu a marcat nici un progres.

Producția mondială de cereale a crescut în 1971 cu 8% față de anul precedent, astfel încît această grupă de produse a asigurat cea mai mare parte a creșterilor în producția agricolă mondială, atît cît au fost realizate și acolo unde au fost realizate.

Totalul recoltelor de grâu a atins aproximativ 353 de milioane de tone, ceea ce reprezintă un plus de 11% în raport cu anul precedent și de 6% față de recordul anterior, realizat în 1968. Cu anumite excepții, producțiile de grâu au fost în toate regiunile lumii peste prevederi.

Orezul este singura plantă cerealiară a cărei producție a scăzut în 1971, și anume cu aproximativ 1% sub nivelul anului 1970. Acest rezultat a fost determinat de scăderea cu 14% a producției de orez a Japoniei și cu diverse procente în alte țări mari producătoare.

Tot în scădere s-a aflat producția mondială de leguminoase și cea de zahăr, aceasta din urmă fiind provocată de rezultatele negative obținute de un șir de țări mari producătoare.

Fructele au înregistrat unele un progres, altele o scădere față de anul 1970. În prima situație se află citricele, iar în cea de a doua celelalte fructe, mai cu seamă merele.

Oleaginoasele comestibile deși n-au atins nivelul prevăzut au marcat o creștere de 3% în raport cu anul precedent. În ceea ce privește recolta de soia, în ciuda faptului că doi dintre marii pro-

ducători, Statele Unite și Brazilia, au realizat producții record, aceasta este inferioară prevederilor. Într-o situație similară se află floarea-soarelui a cărei producție de semințe a fost în scădere cu 2% față de anul 1970.

Producția mondială de arahide a atins un nivel record, cea de cafea, cu 81 milioane de saci, a depășit recolta anului precedent iar producția mondială de cacao a atins 1,540 milioane de tone, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 3%.

Producția totală de carne a anului 1971 este evaluată la ceva mai mult de 101 milioane de tone. Deși a crescut cu 3% în raport cu anul precedent, ea continuă să se situeze sub nivelul cererii.

Dintre regiunile geografice ale lumii, America de Nord a obținut o creștere de 4%, în timp ce America Latină a marcat o scădere a producției determinată de scăderea cantității de carne de bovine livrate de Argentina.

Producția mondială de carne de porc a crescut, în 1971 iar pe regiuni, mai cu seamă în țările Europei Occidentale, precum și în Ungaria și U.R.S.S. Producția de carne de oaie s-a îmbunătățit ușor, în timp ce producția de carne de

pasăre a progresat în majoritatea țărilor lumii.

Laptele și ouăle au rămas relativ stabile din punct de vedere al producției, fără să manifeste, potrivit expresiei folosite de autorii raportului, modificări spectaculoase. În cadrul acestor limite, producția de lapte a Uniunii Sovietice — cel mai mare producător de lapte al lumii — a depășit nivelul anului 1970, iar cea a Statelor Unite, în scădere din 1969, a realizat de astă dată doar un singur procent de creștere.

În ceea ce privește recoltele de pește țărilor care comunică Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) rezultatele obținute, au realizat în 1971 aproximativ 62 de milioane de tone. Singura schimbare importantă în acest domeniu o constituie scăderea producțiilor obținute de pescarii din America Latină: 11%.

În anul 1971, pădurile lumii au produs o cantitate de lemn ceva mai mare decît în anul precedent — creșterea este considerată de experti ca fiind mai lentă — dînd, în raport cu anul 1970, un plus de 1,1%.

Potrivit cifrelor preliminare disponibile pentru anul 1972, raportul întocmit de F.A.O. cu privire la situația mondială a alimentației și a agriculturii semnaleză că producția agricolă mondială a rămas la același nivel din 1971, deoarece în regiunile dezvoltate nu s-a produs nici o modificare importantă, iar în ansamblul țărilor în curs de dezvoltare, ritmul de creștere nu s-a accelerat.

A. COSTA

Cultura tutunului constituie o importantă ramură a activității agricole în Pakistan.

ORIZONTURI

„REVOLUȚIA VERDE”: PRIORITATE LEGUMINOASELOR

Cu prilejul unei recente sesiuni a Grupului consultativ O.N.U. pentru proteine, mai mulți cercetători au exprimat opinia potrivit căreia ar trebui să se acorde prioritate extinderii varietăților de înalt randament și la leguminoasele alimentare, tot astfel cum s-a procedat cu grîul și cu orezul.

„Revoluția verde”, s-a subliniat în raportul sesiunii, nu ar fi desăvîrșită decît dacă se va realiza în domeniul leguminoaselor, ceea ce s-a realizat pentru cereale. La rîndul său, Norman Borlaug, savantul al cărui rol în extinderea varietăților de cereale de înalt randament a fost răsplătit prin decernarea Premiului Nobel, a declarat în cursul amintitei reuniuni: „Dacă vom ști să folosim experiența pe care am dobîndit-o în ameliorarea cerealelor și să utilizăm aceleași metode interdisciplinare și de muncă în echipă, vom putea obține rezultate analoge în 10 ani și nu în 25 de ani.”

Fasolea, soia și alte câteva leguminoase sînt cunoscute prin înalțurile conținut în proteine. În unele țări în curs de dezvoltare, aceste plante au și început să îndeplinească rolul nutrițional pe care laptele, carnea și peștele îl joacă în țările dezvoltate. De aceea, potrivit opiniei specialiștilor reuniți în cadrul Grupului consultativ O.N.U. pentru proteine, este important să se treacă la creșterea producției de leguminoase și măcierea în continuare a conținutului lor de proteine, a digestibilității lor ca și îmbunătățirea calitatii însușiri nutritive.

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI CHIMICE ALBANEZE

Industria chimică a R.P. Albania satisface astăzi în bună măsură necesitățile economiei naționale. În ceea ce privește agricultura, aceasta este aprovizionată cu îngrășăminte azotoase și fosfatice.

În R.P. Albania funcționează două mari uzine chimice, a căror construcție a fost terminată în 1967, la capătul unui răstimp foarte scurt, în ciuda lipsei de experiență a constructorilor și montorilor.

Uzinele de îngrășăminte chimice folosesc o tehnică foarte modernă, fiind în întregime automatizate. Lucrătorii acestor importante întreprinderi și-au însușit noile tehnici și produc îngrășăminte de înaltă calitate, rivalizînd cu cele mai bune produse de pe piața internațională.

În afară de îngrășăminte, uzinele amintite produc amoniac, acid azotic, oxigen și altele, substanțe necesare industriei și agriculturii.

Se prevede ca în anul 1975, producția albaneză de îngrășăminte chimice să crească cu 77% față de anul 1970, cu alte cuvinte să producă 330 000 de tone. În perioada care urmează pînă la încheierea cincinalului, industria chimică albaneză se va îmbogăți cu noi uzine cum este cea de producere a ureei, iar uzina de superfosfat va fi extinsă.

Specialiștii albanezi consideră că viitorul industriei chimice va însemna o dezvoltare a acesteia prin lărgirea sortimentelor și prin trecerea la producția de îngrășăminte complexe, de mare eficiență.

TOKAY... CEHOSLOVAC

Patria vinului de Tokay — relevă într-un număr recent revista „Le cooperateur tchecoslovaque” — nu este numai Ungaria, căci podgoria Tokay se află parțial și pe teritoriul R.S. Cehoslovace, cuprinzînd 7 comune în care se cultivă celebra vită. Ele sînt situate în Slovacia răsăriteană, pe malul drept al rîului Bodrog. Locuitorii acestor comune beneficiază, din anul 1955, de dreptul de a denumi „vin de Tokay” vinul pe care-l produc. Acest drept implică respectarea riguroasă a unor regulamente severe care indică suprafața exactă pe care poate fi cultivată fiecare dintre varietățile celebrului vin: Furmint, Riesling Italian, Muscat și Lipovina. Nici o plantă nu are voie să fie instrăinată, iar viticultorii sînt obligați să anunțe în fiecare an, înaintea recoltării, de pe ce suprafețe vor culege strugurii. O comisie special constituită veghează ca strugurii ce nu au fost recunoscuți ca făcînd parte din varietățile admise, să nu se amestece cu cei recunoscuți.

Suprafața totală a podgoriilor de Tokay cehoslovace este de 400 de hectare. De pe aceste suprafețe viticultorii recoltează în fiecare an struguri cu o savoare cu totul specială și împreună cu ei numeroase medalii pe care le primesc la concursurile internaționale.